

Az ezoterikus tan, mint segítség az életben?

Mi az igazság az asztrológiával,
spiritizmussal, mágiával és
varázslással kapcsolatban?

Lothar Gassmann

Cikk Harry Potterről

Prof. Dr. D. Franzke

Az ezoterikus tan, mint segítség az életben?

**Mi az igazság az asztrológiával,
spiritizmussal, mágiával és
varázslással kapcsolatban?**

LOTHAR GASSMANN

CIKK HARRY POTERRŐL

PROF. DR. D. FRANZKE

EVANGÉLIUMI KIADÓ

A könyv eredeti címe és kiadója:
Esoterik als Lebenshilfe?
Verlag für Reformatorische Erneuerung, D-42329 Wuppertal

© Verlag für Reformatorische Erneuerung

Magyar kiadás
© 2006 by Evangéliumi Kiadó

ISBN 963 7369 17 1

A magyarországi jogok tulajdonosa és a kiadásért felel
az Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió
1066 Budapest, Ó utca 16.
Felelős szerkesztő: Vohmann Péter

TARTALOM

Bevezetés.....	3
Az ezoterikus tan lényege	4
Az ezoterikus tan egyes formái	13
Az igazság a spiritizmussal kapcsolatban.....	16
Kiút az ezoterikus hatások alól.....	36
Hit vagy babona?	42
Irányváltás – elkezdődik az Élet!.....	49

A Harry Potter mánia (Prof. Dr. Reinhard Franzke)	53
---	----

Idegen szavak és kifejezések	64
------------------------------------	----

BEVEZETÉS

Egyre több ember keresi élete segítségét, a beteljesedést és a boldogságot az ezoterikus tanban. Az ezoterikus tan (a görög „*esóteros*” = „befelé fordult”, „titkos” szóból) a „titkos dolgok tana”. Az „ezoterikus tan” tehát megfelel a latinból származó „okkultizmus” fogalomnak (latin „*occultum*” = „az elrejtett”). A láthatatlan és természetfölötti világról van szó, arról a világról, amelyik (rendszerint) rejtve van a mi érzékeink előtt.

Korunk izzik a vallásosságtól. Már nem a gépek világának józansága az, ami sokakat lenyűgöz, hanem a természetfeletti mágiája, az elrejtett dolgok varázsa, az okkultizmus. A jóga és a jóslás, a szellemek által történő gyógyítás és a „channelling” [a spiritizmushoz hasonló okkult gyakorlat], az asztrológia és a pszichotechnikák a „menők” manapság. A szellemi légüres térben, amit bibliakritikai, liberális rendszerek hagytak hátra az egykor „keresztyén Nyugaton”, most egyre több, nem keresztyén vallás tör előre, különösen a hinduizmus, a buddhizmus és az iszlám. Elterjedt egy mozgalom, amelyik tudományos igénynyel lép ugyan fel, közben azonban – egy korábban elképzelhetetlen irracionálisban – a nyugati okkultizmus és a távol-keleti vallásosság virágzását idézi elő és egyesíti egymással. Minthogy célja nem kevesebb, mint „a harmónia, a béke és a megvilágosodás új korszakának” beharangozása, legtöbbször „New Age mozgalomnak” („az Új Korszak mozgalomának”) nevezik.

A következő vizsgálat három lépcsőben történik. Először megpróbálom a legfontosabbat, az *ezoterikus tan lényegét* bemutatni. A Biblia kijelentései szerint az okkultizmusnak, a keleti vallásoknak és a New Age mozgalomnak közös háttere van, amely a láthatatlan világban található meg.

Azután *az ezoterikus tan egyes formáit elemzem*, ahogyan a látható világban megjelennek. Itt csak egy rövid, de reprezentatív kivonatról lehet szó.

Végül pedig javaslatokat teszek, hogy milyen lehetne a missziói válasz, amelyet a keresztyén gyülekezet adhat az ezoterikus tan, a távol-keleti vallások és a New Age mozgalom kérdéseire. A súlypont azon van, hogyan szabadulhatnak meg emberek az okkult kötöttségektől, és hogyan nyerhetők meg vagy nyerhetők vissza a keresztyén hit számára. Tehát az *ezoterikus tanból kivezető útról* van szó.

Az ezoterikus tan lényege

KÖZÖS FORRÁS

Bizonyára tudjuk, milyen egy prizma. Egy üveg, amit különleges módon csiszoltak. Ha egy fénysugarat irányítanak ennek az üvegnek az egyik oldalára, a másik oldalon nem pontosan úgy lép ki, hanem a szivárványhoz hasonlóan, tisztán egyes színekre – a spektrumára = színeképre – felbontva. És mégis, ezek az egyes színek mind ugyanahhoz a sugárhoz tartoznak. *Egy közös forrásuk van.*

Hasonló a helyzet sok ezoterikus gyakorlattal, keleti vallással és a New Age rendszerrel is. Első pillantásra valóban felmutatnak bizonyos különbségeket. A pontos megvizsgálás során azonban olyan megdöbbentő hasonlóságok derülnek ki közöttük, hogy nem túlzás azt mondani: végül is valamennyi *egy közös forrásra* vezethető vissza. *Egy közös háttérrel* rendelkeznek. A közöttük lévő különbségek a különböző színekhez hasonlíthatók, amelyek a fénytörés által a prizmában keletkeznek. Ezek relatívak, nem abszolútak, másodlagosak/mellékesek, nem elsőrendű fontosságúak. Végül is csak *egy téma* variációi, amely téma így hangzik: *„Olyanok lesztek, mint Isten.”* Ennek megértéséhez, különösképpen ezen irányzatoknak az utóbbi években és évtizedekben növekvő befolyása megértéséhez fontos, hogy áttekintést nyerjünk a bibliai üdvtörténetről, Istennek velünk való történetéről.

Első fejezet: A világ teremtése

Az első fejezet foglalja magába a világ teremtését. Ez a látható és a láthatatlan tartományra egyaránt vonatkozik: Isten láthatatlan szellemi lényeket, *angyalokat* is teremt, akik befolyást gyakorolhatnak mindkét tartományra is (Neh 9,6; Zsolt 148,2.5; Kol 1,16; Jób 38,4-7). Az angyalok természetesen nem hasonlók Istenhez, hanem tudattal, akarral és értelemmel rendelkező, teremtett „szolgáló szellemek” (Zsid 1,5-14; 2,5).

A látható világ teremtése előtt az angyalok egy része Lucifernek, a Sátánnak a vezetésével elszakad Istentől, mert saját maguk olyanok akarnak lenni, mint Isten. (A bűnesetnek tehát van már egy előtörténete az angyalok láthatatlan világában!) Ezek a bukott angyalok aztán *démonokká* lesznek, akik másokat is el akarnak ragadni az Istentől való távolságba, a pusztulásba (Ez 28,11-15; Ézs 14,12-14; Júd 6; 2Pt 2,4). Először azonban nem találnak áldozatot.

Második fejezet: Az ember teremtése

Ez az áldozat csak a második fejezetben jelenik meg. Ez az *ember*, akit Isten a hatodik napon teremtett. Az ember elleni támadást a démonok négy hazugságba öltöztetik, amivel a bűnbeesés történetében találkozunk (1Móz 3,1.4k). Ez a négy hazugság az, amelyik az ezoterikus tan, a távol-keleti vallások és a New Age mozgalom lényegét az emberiség kezdetétől egészen máig meghatározza.

ELSŐ HAZUGSÁG: ISTEN TEKINTÉLYÉNEK TAGADÁSA

Az első hazugság elrejtőzik e mögött a kérdés mögött: *„Valóban ezt mondta Isten?”* Ez által a rafinált megfogalmazás által megkérdőjelezésre kerül Isten tekintélye, különösen az Ő Igéjében adott kinyilatkoztatása. Az ezoterikus tan mai követői, a guruk és a New Age próféták is bizonytalanná akarják tenni Isten Igéjét, a *Bibliát*. Ez történik pl., amikor a Bibliának nem tulajdonítanak nagyobb értéket,

mint a nem keresztyén vallások iratainak, amikor a saját „inspirációikat” és „megvilágosodásaikat” a Biblia fölé helyezik, vagy amikor olyan bibliai kijelentéseket, melyek nem felelnek meg nekik, egyszerűen átértelmezik. A *Tízparancsolat* érvényességét is vitatják, amikor azt Mózes szüleményének és korfüggő erkölcsnek állítják be. Ezzel szemben az okkultisták és a sátánisták mottója így hangzik: „Tedd, amit akarsz – ez az egész törvény.” Nem tűnik-e nekünk ez a gondolkodásmód az „önmegvalósítás korában” feltűnően ismerősnek?

MÁSODIK HAZUGSÁG: A HALÁL VÉGLEGESSÉGÉNEK TAGADÁSA

A második hazugság célja, hogy az embert, aki túlteszi magát Isten Igéjén és rendjén, biztonságban ringassa. Ez így hangzik: „*Semmi esetre sem fogtok meghalni.*” Mi tudjuk, hogy ez nem így van. Hogy ennek ellenére segítsenek magukon, az okkultisták, a keleti vallások és a New Age mozgalom – a démonok inspirációjára – kifejlesztettek egy tant, amelyik éppen annyira bizonyíthatatlan, mint amennyire erkölcstelen és káros: a megismételt földi élet tanát, a *reinkarnációt*. Ez további létezési formákkal kecsegteti az embert – aki nem tud mit kezdeni a bűneivel, és elmenekül Isten elől –, amik azonban a Biblia világos kijelentése szerint nem léteznek. A Zsidók 9,27-ben ezt olvassuk: „Amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik.” Aki a reinkarnáció tanítását követi, elmulasztja az esélyt, hogy most visszatérjen Istenhez, és örökre el fog veszni. Találóaan ábrázolja ezért a szektaszakértő Mark Albrecht a reinkarnációt „halálos tanításnak” egy ezzel a témával foglalkozó könyvben.¹

---

¹ M. Albrecht, *Reinkarnation – die tödliche Lehre* [Reinkarnáció – a halálos tanítás], Asslar 1988; vö. továbbá: L. Gassmann/L. Wiese, *Reinkarnation und Karma. Gibt es viele Erdenleben?* [Reinkarnáció és karma. Van-e sok földi élet?], Lage 1999.

HARMADIK HAZUGSÁG: ANNAK ÁLLÍTÁSA, HOGY AZ EMBERNEK ISTENI LÉNYE/TERMÉSZETE VAN

A harmadik hazugság, a démonok fő hazugsága: „*Olyanok lesztek, mint Isten.*” A Biblia azt mondja, hogy Isten az embert a „saját képére” teremtette (1Móz 1,27). Itt azonban az embernek Isten „saját képére” való teremtése az ember „Istenné válásává” változik, ami valami teljesen más. Például egy rólam készült fénykép, semmi esetre sem én magam vagyok, és éppoly kevéssé lesz az ember, aki Isten „képére” teremtettet, azonos Istennel. Amikor mégis merészeli ezt megpróbálni, Isten haragját vonja magára. Ennek következményeként elszakad Istentől, és kiűzetik az Istennel való közösség eredeti Paradicsomából (1Móz 3,23k).

Az ezoterikusok, a guruk és a New Age próféták ismét csak eltussolják ezeket a tényeket, amikor azt állítják, hogy egyáltalán nem létezik egy személyes Isten, hanem csak egy személytelen őserő, egy kozmikus energia, mint például Brahman és Gaia. Ezek jelentik azt, hogy „isten”. Ez az őserő mindenütt megtalálható – mind a kozmoszban, mind pedig az emberben –, és az ember a tudat kibővítése, elrejtett képességeinek felszabadítása, elmélyedés, meditáció stb. által felfedezheti önmagában, vagy okkult praktikák által használhatja/igénybe veheti. Az ismert biblíamagyarázó, Karl Heim ezt „az embernek önmagára koncentrálását”, amelyik „az egész pogányság mögött áll, minden változatával együtt”, „az ember egyik alapvető bűnének” nevezi.²

NEGYEDIK HAZUGSÁG: ANNAK ÁLLÍTÁSA, HOGY AZ EMBER ISTENI TUDÁSSAL RENDELKEZIK

Az ember feltételezett képessége arra, hogy tudatát kibővítse, jut kifejezésre a negyedik hazugságban, amely így

---

² K. Heim, *Das Heil der Welt. Die Botschaft der christlichen Mission und die nichtchristlichen Religionen* [A világ üdvössége. A keresztyén misszió üzenete és a nem keresztyén vallások], Moers, 1986.

hangzik: „Szemeitek meg fognak nyíltni... és tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz.” Ha a harmadik hazugság isteni természetet ígért az embernek, akkor itt az isteni *tudásról* van szó. Az ember célja, hogy eljusson a „megvilágosodásra”, és így megteremtse a maga saját világát, a maga saját univerzumát, amelyben mint mindentudó „isten” uralkodik.

De mi történik a valóságban? Az ember nem jut valóságos isteni ismeretre, hanem csak a saját bűnének és Istentől való távolságának felismerésére. Felismeri saját elvesztett állapotát az élő Isten szent arca előtt. Az 1Mózes 3,7-ben ez olvasható: „Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy mezítelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak.”

Az ember tehát egy olyan lényé lesz, amelyik egyrészt menekül Isten elől, másrészt visszavágyik Isten után, az elvesztett őállapot helyreállítása után. A vallástörténet tudósának, Henrik Kraemernek a nézete szerint, ez a dialektikus kettős mozgás – egyrészt *menekülés* Isten elől, másrészt Isten *keresése* – jelenti minden nem keresztyén vallás lényegét (vö. Róm 1; Csel 17).³

Ahol ez a keresés nem a Biblia Szentháromság Istenében talál beteljesedésre, ott *démonok* kínálják fel látszólagos segítségüket, és még inkább tévútra vezetik az embert. Ezzel kapcsolatban állapítja meg Pál apostol az 1Korintus 10,20-ban: „*Amit a pogányok áldoznak, azt ördögöknek (démonoknak) áldozzák és nem Istennek: azt pedig nem szeretném, ha ti az ördögökkel lennétek közösségben.*” Tehát démonok, bukott angyalok, istenellenes hatalmak azok, akik a Sátán vezetése alatt, a pogányság vallássossága mögött – és ezzel az ezoterikus tan és a New Age mozgalom mögött is – állnak. Önmagukat tehát istenségeknek (görög: „*daimonioi*”) adják ki, de ők nem Isten. Különböző bálványok formájában elirányítják az embert az élő Istentől.

---

³ H. Kraemer, Die christliche Botschaft in einer nichtchristlichen Welt [A keresztyén üzenet egy nem keresztyén világban], Zürich 1940.

Ezzel elérkezünk a bibliai üdvtörténet harmadik fejeztéhez.

Harmadik fejezet: Izráel kiválasztása

A pogány népek világának bálványimádása közepette Isten kihív egy népet, amelyiknek egyedül neki kell szolgálnia, és a népek számára világosságul lennie: ez *Izráel* népe. Ennek a népnek szentül kell élnie, és távol kell tartania magát a pogányok bálványimádásától, az okkultizmus minden formájától (2Móz 20,2k; 3Móz 19,2.4; 5Móz 6,4k; 2Kir 23,24k stb.). Ez olvasható részletesen az 5Mózes 18,9-12-ben: *„Ha bemegy arra a földre, amelyet Istened, az Úr ad neked, ne tanuld el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek. Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző! Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottaktól tudakozódó. Mert utálatos az Úr előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, az Úr.”*

És Izráel mégis mindig kudarcot vallott. Mivel más istenek felé fordult, Isten ítélete egyre növekvő keménységgel éri az Ő népét. Először a birodalom kettészakadása következik be, aztán a száműzetés, és végül a negyedik üdvtörténeti fejezettel összefüggésben – a szétszóratás a népek között (1Kir 11; Jer 2 kk; Ez 4 kk stb.). Isten azonban pusztá könyörületességből megment egy szent maradékot, amelyik az újra alakuló Izráel alapját képezi az idők végén (Ézs 6,11-13; 10,21-23; Mik 5,2; Róm 9,27-29).

Negyedik fejezet: Jézus Krisztus, mint Szabadító eljövetele

A negyedik fejezet a döntő: Isten elküldi Fiát, *Jézus Krisztust* a világba, hogy lerontsa az ördög munkáját, és *mentsen* embereket minden nép közül, a sötétség hatalmából (Jn 1,5; 3,16; 1Jn 3,8), hogy visszajussanak az

egykor szétrombolt közösségből Istenhez. Jézus helyettes áldozatként halt meg a Golgota keresztyén, a *mi* bűneink, a *mi* bálványimádásunk, a *mi* igaz Istent elutasító magatartásunk miatt. Az által, hogy Ő értünk ontotta ki a vérét, válik szabaddá az út, hogy visszatérjünk Istenhez (Róm 5,1k; 2Kor 5,14-21).

Az az Isten, akit a pogányok szívük legmélyén mindig kerestek, de a démonok megtévesztő mesterkedései miatt nem találtak meg – ez az Isten Jézus Krisztusban válik nyilvánvalóvá (Csel 17,22-31; Róm 1,18-25; 2Kor 4,4). Jézus Krisztus keresztáldozata által a démonok elvesztik hatalmukat, de nem pusztulnak el. Jézus megvonja tőlük a jogot azokra az emberekre, akik mint Megváltójukban hisznek Őbenne (Jn 12,31; 14,30; 16,11; Róm 8,31-39; Kol 2,15). Aki viszont nem hisz Jézusban, továbbra is a sötétség hatalma alatt marad (Jn 3,19-21). Ezért érvényes az ígéret János 1. levelében: „Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség. ... Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől” (1Jn 1,5.7).

Ötödik fejezet: A Gyülekezet ideje

Jézus feltámadása, mennybemenetele és pünkösd után kezdődik az ötödik fejezet, a *Gyülekezet ideje*. Ez az idő az, amiben most élünk. Annál hevesebben tombol a harc a világosság és a sötétség, Krisztus és a Sátán között, minél inkább közeledik a végéhez. Bár Jézus Krisztus legyőzte a Sátánt és démonait, Isten mégis megengedi működésüket, hogy Gyülekezetét utolsó alkalommal megrostálja/megtisztítsa (Mt 24; Lk 22,31; 2Tim 3,12). Most tehát minden egyes emberen, rajtunk is múlik, hogy Jézus Krisztus áldozatát hit által elfogadjuk-e, és Istenhez tartozunk-e – vagy megmaradunk Istentől távol, és a Sátán rabjává leszünk.

A Sátán manapság a csábítás művészetének óriási bőségét kínálja fel, hogy embereket távol tartson Jézus

Krisztustól, mint aki az egyetlen út az Atyához, az üdvösséghez. Egyesek ebben az összefüggésben egy „okkult hullámról” beszélnek, mások egy „kultuszrobbanásról”, amelyik sokakat magával ránt, és Jézus Krisztus látható ellenfelének, az Antikrisztusnak a jövetelével fogja elérni a csúcspontját. A második fő részben erre a jelenségre hamarosan ki fogok térni. Előtte azonban felvázolom még a bibliai üdvtörténet két utolsó fejezetét.

Hatodik fejezet: Jézus Krisztus, mint Bíró eljövetele

Az Antikrisztusnak és propagandaminiszterének, a hamis prófétának a mindenre kiterjedő rémuralma csak egy korlátozott ideig fog tartani (a Biblia 42 hónapról beszél; Jel 13,5). Jézus Krisztus véget fog vetni annak, amikor majd másodszor megjelenik – akkor azonban nem mint Szabadító, hanem mint Bíró (Dán 7; 1Kor 15,23-26; Mt 25,31-46; Jel 19,11-21). Krisztusnak, mint Bírónak ez a második eljövetele vezeti be a hatodik fejezetet.

Az Antikrisztus és hamis prófétája legyőzetnek, és „a kénnel égő tűz tavába vettetnek” (Jel 19,20). A Sátán maga és démonai ezer esztendőre megkötöztetnek, úgyhogy már senkit nem tudnak megtéveszteni (Jel 20,1-3). Krisztus felállítja a *béke Ezeréves Birodalmát*, amelyben együtt fognak uralkodni vele azok, akik a kísértések közepette is hűségesek maradtak hozzá, és nem futottak más istenek után.

A Jelenések 20,4-ben ez olvasható: „És láttam trónokat: helyet foglaltak rajtuk, és ítélő hatalmat kaptak azoknak a lelkei, akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért és az Isten Igéjéért; akik nem imádták a fenevadat, sem az ő képmását, és nem vették fel az ő bélyegét a homlokukra és kezükre: ezek életre keltek, és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.”

Az ezer esztendő végén szabadon bocsáttatik a Sátán, hogy utoljára megtévesse a népeket, és összegyűjtse őket a szentek Gyülekezete ellen. Az armageddoni ütkö-

zetben azonban végleg legyőzetik, és a „kénnel égő tűz tavába vettetik”, ahol az Antikrisztussal és a hamis prófétával együtt gyötrelemben lesz része, „éjjel és nappal örökön-örökké” (Jel 20,7-10).

Hetedik fejezet: Az új ég és új föld

Ezzel elérkeztünk a hetedik és utolsó fejezethez: Isten összegyűjti szentjei Gyülekezetét az új égben és az új földön, ahol béke és igazság lakik, és ahol nem lesz sem halál, sem szenvedés, sem jajkiáltás, sem fájdalom (Jel 21,4). Ahogy a Jelenések könyve írja a továbbiakban, nem lesz hely „a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak és minden hazugnak”, hanem csak azoknak, akik „a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehéřítették a Bárány vérében”, ők fogják örökölni az Isten országát (Jel 7,14; 21,7k).

Ezzel a nagyszerű kitekintéssel Isten győzelmére, véget ér a bibliai üdvtörténet. Istennek erre a győzelmére tekintve élünk mi is. Ebből merítünk erőt a Krisztusban való keresztyén életünkhöz. Ő megismerteti velünk korunk sátáni támadásának előfutárait, a démoni erőknek egy utolsó lázadását végleges vereségük előtt.

Mi azonban még a Gyülekezet idejében élünk, az ötödik fejezetben írtak szerint, amelyben a harc teljes erejével tombol. A következő részben szeretnék felsorolni néhány olyan területet, amelyeket megítélésem szerint a harc fő területeinek kell értékelni. Miután az ezoterikus tan (és más megtévesztő tanok) lényegét szemügyre vettünk, most ezek különböző formáiról lesz szó.

Az ezoterikus tan egyes formái

SPIRITUÁLIS INVÁZIÓ KELETRŐL ÉS A TEOZÓFIA

Először a *távol-keleti kultuszok és vallások behatolását* kell említeni az úgynevezett keresztyén Nyugatra. Rabindranath Maharaj, az „Egy guru halála”^{*} című könyv szerzője ezt a folyamatot „spirituális invázióknak” nevezi. Minél inkább terjed a keresztyén misszió világszerte, annál erősebben lép fel nálunk a pogány vallások ellenmissziója.

Ez az ellenmisszió első csúcspontját a 19. században érte el. Akkoriban hindu és buddhista iratokat fordítottak le különböző nyugati nyelvekre, és nagy példányszámban terjesztették. Olyan költők mint Goethe, valamint filozófusok mint Schopenhauer, távol-keleti tanokat vettek fel a saját rendszerükbe, és ezáltal népszerűvé tették azokat.

Különös támogatásra talált a pogány gondolkodás az 1875-ben alapított *Teozófiai Társaság* által. Fő képviselőik: Helena Petrovna Blavatsky, Henry Steel Olcott, Annie Besant és Alice Ann Balley erősen a buddhizmus, a hinduizmus és a spiritizmus befolyása alatt álltak. Buzgón törekedtek a vallások összekeverésére, és Krisztusban csak egy vallásalapítót és tanítót láttak.

A „teozófia” jelentése „isteni bölcsesség”, vagy „az isteni dolgok bölcsessége”. A „keresztyén teozófia” mellett (pl. Origenes, Jakob Böhme, Friedrich Christoph Oetinger esetében), ami bizonyos kérdéseket is felvet, fellépett a keresztyénségen kívüli is (elsősorban a Teozófiai Társaságban). Követői az okkult gyakorlatok alapján felismerhető *ős- vagy bölcsességvallásnak* tekintik, amelyik minden vallás és filozófia felett áll, és ezért egyesíteni tudja ezeket. Így a szabadkőműves és teozófus Olcott ezt a jelszót fogalmazta meg: „Egyetlen vallás sem magasabb rendű, mint az igazság” – a szinkretizmus (vallások keve-

---

^{*} Magyarul megjelent az Evangéliumi Kiadónál.

redése) konzekvenciájával. Ennek alapján fogalmazták meg a Teozófiai Társaság három fő célját. Szándéka:

1. az emberiség mindent összefoglaló testvériséget alkosson faji, vallási, nemek, kasztok vagy bőrszín szerinti különbségtétel nélkül;

2. ösztönzés a vallás, a filozófia és a természettudomány összehasonlító tanulmányozására;

3. tisztázatlan természeti törvények és az emberben elrejtett erők kutatásának támogatása.

Blavatsky és követői könyveikben egy távol-keleti tanításokból (buddhizmus és brahmanizmus), gnosztikus, kabbalisztikus és iszlám misztikus rendszerekből, nyugati okkultizmusból (spiritizmus, automatikus írás, jóslás, asztrológia), valamint áltudományos spekulációkból (mezmerizmus, Atlantisz-mítosz) álló színes keveréket terjesztettek, ami össze volt kötve a bibliai keresztyénség éles elutasításával vagy átértelmezésével. Blavatsky kozmikus ősoknak tekintette Istent (szanszkrit: parabrahma), vagy anyaszubsztanciának (mulaprakiti), aki kisugárzás által periodikus ciklusokban világgá alakult. Elmélete szerint a szellemnek az anyaghoz való leszállása, és újra felemelkedése az istenihez, a világ- és emberiségfejlődés hét lépcsőjében következik be (az emberi „ősfajok pl. a hyper-bóraiak, lemuriak, atlantiak és árják = nem zsidók, ún. „északi faj”) a karma és reinkarnáció segítségével. Szerinte „Krisztus” egy „világtanító” (avatar), az égitestek szellemeinek küldötte, aki „Jézusban” és más vallások üdvözítő alakjaiban leszállt, hogy az emberiséget evolúciós úton a megvilágosodáshoz vezesse, és elhozza számára az „aranykort” (new age).

Az ilyen nézetek nem egyeztethetők össze a keresztyén hittel. A panteizmus (a hit, mely szerint minden isteni) szemben áll a monoteizmussal (a hit, mely szerint csak egy Isten és Teremtő létezik), a monizmus (az egy princípium tana) a bibliai értelemben vett dualizmussal (Isten és

a Sátán megkülönböztetése), az ember istenítése szemben áll a bűnös hasonmás voltával, a reinkarnáció a feltámadással, a karma a kegyelemmel, – összegzi kritikusan az egyháztörténész Stephan Holthaus.⁴

Egyébként túl kevéssé ismert, hogy *Adolf Hitler* tagja volt a Thule Társaságnak, amelyik a teozófiai eszmekincset – tehát a fajelméletet („árják”) – összekötötte a germán vér-mítosszal. Hitler célja az volt, hogy először a zsidókat, aztán a Bibliában hívő keresztyéneket is kiirtsa. Egy démonok által irányított médium volt, és feltételezhetően látónoki képességeinek köszönhetően előre látta a számtalan merényletet, amelyet elkövettek ellene. Az okkultizmus, a nemzetiszocializmus és a New Age mozgalom közötti sokféle párhuzamra Constance Cumbey mutatott rá a „Die sanfte Verführung” (Az észrevétlen félrevezetés)⁵ című könyvében. Jost Müller-Bohn, életrajzi könyvében egyértelműen úgy jellemzi Hitlert, mint aki ő valójában: a keresztyénség félrevezetője és az Antikrisztus előfutára.⁶

Amint a teozófia, ugyanúgy a belőle kialakult és Rudolf Steiner által önállóan továbbfejlesztett *antropozófia* (amire egy másik helyen részletesen kitértem⁷) is, végső soron elnyugatiasított hinduizmus és buddhizmus, bizonyos álkeresztyén elemekkel. Ez abból derül ki, hogy a lényeges tanok mindezekben a rendszerekben azonosak. Ezek a tanok megfelelnek a kígyó már említett négy hazugságának:

---

⁴ S. Holthaus, Madame Blavatsky und die Theosophische Gesellschaft. Die Sphinx des Okkultismus [Mme Blavatsky és a Teozófiai Társaság. Az okkultizmus szfinxe], Berneck 1990, p. 120; vö. uő: Theosophie – Speerspitze des Okkultismus [Teozófia – az okkultizmus lándzsahegye], Asslar 1989.

⁵ C. Cumbey, Die sanfte Verführung. Hintergrund und Gefahren der New Age-Bewegung [Az észrevétlen félrevezetés. A New Age mozgalom háttere és veszélyei] Asslar 1986.

⁶ J. Müller-Bohn, Adolf Hitler. Verführer der Christenheit. Die Magie eines Antichristus [Adolf Hitler. A keresztyénség csábítója. Egy Antikrisztus mágiája], Lahr-Dinglingen 1988.

⁷ L. Gassmann, Anthroposophie [Antropozófia], 2 kötet, Holzgerlingen 2001/2002; u.ő: Was ist Anthroposophie? [Mi az antropozófia?] Lage 1998.

1. Teljes mértékben megkérdőjelezzük a Biblia isteni kijelentésének abszolút érvényességét, és hozzáfűzzük saját (spiritiszta) új kijelentéseiket.
2. Tagadják a halál és az isteni ítélet realitását a reinkarnáció állításával.
3. Az ember önistenítésére törekszenek egy evolúciós folyamatban.
4. Ehhez különböző módszereket vesznek igénybe a tudat kibővítésére, látónoki képességek kialakítására, a „szellemi világokkal” való kapcsolatfelvételre stb.

Minthogy erre a kapcsolatfelvételre a szellemi világgal ősidők óta az okkultizmusban törekszenek, nem csoda, hogy szinte automatikusan egyesülés jött létre a távolkeleti vallásosság, amelyik lényegét tekintve okkult, és az ezoterikus tan Nyugaton használatos formái között. Amint már bemutattam, a gyökerei ugyanazok. Démonok használják ki az ember hatalom és tudás utáni éhségét, és üdvösséget, gyógyulást és természetfeletti kijelentéseket ígérnek neki, ha okkult praktikákat vesz igénybe.

Az igazság a spiritizmussal kapcsolatban

Így pl. a spiritizmussal, tehát a szellemek (állítólag halottak szelleme) megkérdésével kapcsolatban több száz technika és forma létezik a különböző országokban és kultúrkörökben, melyeknek azonban mind ugyanaz a célja: kapcsolatfelvétel a „szellemi világokkal”.

A spiritizmus (latin: *spiritus*, angol *spirit* = szellem) egy láthatatlan szellemi világ tana, amellyel az ember rendszert médiumokon keresztül (médiumizmus) léphet kapcsolatba. A spiritizmus leggyakoribb formája a halottak megidézése (nekromantia). A spiritizmust alkalomadtán kapcsolatba hozzák a „spiritualizmussal” (filozófiai tan, amely szerint minden valóságos szellem, ill. a szellem megjelenési formája – a materializmussal ellentétben). Miközben

az angol „spiritualism” valóban spiritizmust jelent, a két fogalomnak az azonosítása a német nyelvben ténylegesen nem lehetséges.

A spiritizmus számos *formában* jelenik meg az emberiség történetének korai korszakától kezdve minden kultúrában, pl. az animizmusban, a sámánizmusban és az antik jóslásokban, vagy – a felvilágosult racionalizmus ellenmozgalmaként – olyan európai gondolkodóknál mint Emanuel Swedenborg (1688–1772), Johann Heinrich Jung-Stilling (1740–1817) és Johann Friedrich Oberlin (1740–1826). A modern spiritizmus (mint tömegmozgalom) születésének órája a nyugati világban 1848. április 1-re tehető, amikor a Hydesville/New York-i, John Fox nevű farmer lányai különös kopogást hallottak, és a jelek („kopogás ABC”) megfejtése után a pince alatt a feltételezett jeleket adók hullamaradványait megtalálták. A spiritizmus tényleges elterjesztése és szisztematikus kiépítése ebben az időben többek között Franz Anton Mesmer (1734–1815; „az animális magnetizmus” felfedezője) tanítványai, pl. Hippolyte Leon Denizard Rivail (álnév: Allan. Kardec; 1804–69), Karl Ludwig Reichenbach bárója (1788–1869; a „delejes erő” felfedezője) és Andrew Jackson Davis (1826–1910), később Johannes Greber (1876–1944) és Edgar Cayce (1877–1945) által történt. Az 1875-ben alapított Teozófiai Társaság (lásd fent) a médiumával, Helena Petrovna Blavatskyval (1831–91) szintén sokat tett a spiritizmus terjesztéséért. 1882-ben létrejött Angliában a „Society for Psychical Research” (Pszichikai Kutató Társaság) a paranormális jelenségek kutatása céljából.

A spiritizmus legszélesebb körű *elterjedése* ma Braziliában (Macumba-, Umbanda- és Kardec-spiritizmus; mintegy 50 millió követővel), Vietnamban (Caodai-spiritizmus, több mint 2 millió), valamint Afrikában és Kelet-Ázsiában található, különböző ősi kultusz formájában. A nyugati világban Kaliforniában és Angliában található a legtöbb spiritiszta kör, de egy antiracionalista és keresztyénellenes „új vallásosság” (New Age) befolyása következtében, je-

lenleg sok országot áraszt el spiritiszta hullám. Ennek során a spiritizmus valláspótlékként működik.

Nyugaton a spiritizmus leggyakrabban előforduló *technikái* a következők: transzban beszélés, automatikus írás, asztal- és üvegtáncoltatás. Egyre jobban elterjed az UFO-, magnóhang- és transzkommunikációs spiritizmus, valamint a szellemek által történő gyógyítás és a „channelling”. Spiritiszta jelenségek pl.: víziók (természetfölötti látások a szellemi világból), lélekvándorlás (a test elhagyása), asztális vándorlás (csillagvándorlás), levitáció („lebegés”), telekinézis (távolból mozgatás materiális érintés nélkül), transzfiguráció (arc- és alakátváltozás), transzlokáció (helyváltoztatás), materializáció (személyek és tárgyak megjelenése a materiális világban), xenoglosszia (idegen nyelveken szólás).

A parapszichológus Hans Benderhez⁸ csatlakozva a spiritizmus négy fajtáját lehet megkülönböztetni:

1. *Népies spiritizmus* (széles körben elterjedt halottidéző spiritizmus kíváncsiságból, hatalom- és tudásvágyból).
2. *Kinyilatkoztatás-spiritizmus* (kapcsolat „mahatmákkal”, „mesterekkel”, többek között: keresztyén körökben „angyalokkal”, „Jézussal” vagy magával „Istennel”, új, Biblián kívüli kinyilatkoztatások nyérése érdekében).
3. *Étikus-vallási színezetű spiritizmus* (a kinyilatkoztatás-spiritizmus alapján spiritiszta „egyházak” kialakítása, pl. Umbanda/Brazília, „Szellemi páholy, Zürich”, „Fiat Lux rend”/Svájc, „Univerzális élet”/ Németország).
4. *Úgynevezett „tudományos” spiritizmus* (a léleknek a szervezettől független létezési lehetőségének kérdésével foglalkozik; pl. Raymond Moody és Elisabeth Kübler-Ross halál- és túlvilágkutatásai).

---

⁸ H. Bender, Parapsychologie, in: A. Resch, Fortleben nach dem Tode [Parapszichológia, in: A. Resch, Élet a halál után], 1980.

A spiritizmus *világnézetét* mint naturalista monizmust és evolucionizmust lehet jellemezni: a teljes valóság egy energiamezőnek számít. Ebben Isten, a szellemi lények, az ember, az állat, a növények és az ásványok ugyanannak az életenergiának (amit praná, ká, maná, világéter, delejes erő vagy hasonló elnevezéssel illetnek) a különböző sűrűségi fokozatát vagy lengési síkját ábrázolják. Mindegyik lény állandó fejlődésen megy keresztül (részben a reinkarnáció során). Isten és a szellemi lények (pl. „elhunytak szellemei”) a spiritiszták nézete szerint egy finomabb anyagból való testtel rendelkeznek (ez esetleg többek között egy centrális test, delejes/mágneses test, paraszellem, fluid-test), mint a most élő emberek, és egy magasabb lengési síkon tartózkodnak. Ezért nem lehet őket a normális fizikai érzékekkel, hanem csak fogékony médiák által érzékelni. Ha egy médium kapcsolatba lép egy szellemmel, egyfajta „haláltusában” (Greber) kell a szellemének elszakadnia a testtől, hogy helyet készítsen az idegen szellemnek – és akkor megszállottság következik be.

A teológus és ezoterikus tan szakértője, Kurt Koch⁹ a spiritiszta világot találóan „nem valódi transzcendenciának” nevezte, mivel a valódi isteni tartomány így nem ragadható meg. A természetfeletről való beszéde ellenére, a spiritizmus fogva marad a teremtett világ immanenciájában (belső világa sajátosságában).

A spiritiszta jelenségek értékelésénél – eltekintve a csálás gyakori eseteitől – két elmélet áll szemben egymással:

1. *Az animista elmélet* a spiritiszta jelenségeket olyan történéseknek értékeli, melyeket maga a média vált ki (pszichikai automatizmusok, lelki részek külön létezése, belemerülés a „kollektív tudatlanba”, energiagyűjtés akaraterő által stb.).
2. *A spiritiszta elmélet* az (elhunytak) szellemének a látható világba való reális beleavatkozásával számol.

---

⁹ K. Koch, Seelsorge und Okkultismus [Lelkigondozás és okkultizmus], Berghausen, 16. kiad. P. 217.

Miközben egy racionalisztikus világnézet követői a spiritizta jelenségeket kivétel nélkül csalásnak tekintik, a (para-)pszichológiai iskolák képviselői hajlanak leginkább az animista értelmezés felé. Mindenesetre, minden immanens értelmezési kísérlet kimerítése után, még mindig marad egy „*tisztázatlan maradék*” (Koch)¹⁰, amelyik egy transzcendentális hatás lehetőségét nyitva hagyja. E téren a bibliakutatás válaszára van szükség.

Vajon a spiritizmus által megkérdozett szellemek esetében angyalokhoz hasonló szellemi lényekről, elhunytak szellemeiről, vagy akár démonokról van szó? A keresztyén teológia ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásában nem egységes, azonban az én nézetem szerint a bibliai tényállás alapján, a legutóbb megnevezett lehetőségről van leginkább szó. A spiritizmus ugyanis ellentmondásban áll a Tízparancsolat első parancsolatával (2Móz 20.2k), és Isten előtt „utálatos” (3Móz 19,31; 5Móz 18,9 kk stb). Aki foglalkozik ezzel, ítélet alá esik, mint Izráel királya, Saul (1Sám 28,7kk). Aki szeretne megtudni valamit az isteni titkok felől, ne az elhunytakat, hanem a Bibliát („Mózeset és a prófétákat”) kérdezze meg (Lk 16,19kk).

Ennek a bibliai nézetnek a megerősítése a következő megfigyelésből származik. A spiritizta ténykedés a lelki, szellemi és gondolkodásbeli *károk* sokaságát hozhatja magával: többek közt félelmeket, hallucinációkat, hangok hallását, üldözési mániát, öngyilkossági gondolatokat, szenvedélyek erős kialakulását, nagyfokú szexuális vágyat és szexuális perverziót, káromló gondolatokat, ellenállást Istennel és az Ő Igéjével szemben. Valódi *szabadulás* a spiritizmus által előidézett kötöttségekből csak egy uralomváltás, a Sátán uralma alól az Isten országába való váltás által lehetséges, amikor valaki átadja életét a Megváltó Jézus Krisztusnak (Lk 11,20; Ef 6,10 kk).

Amint már mondtam, a spiritizmus gyakorlására, tehát a szellemek (állítólag gyakran „elhunytak szellemei”) meg-

---

¹⁰ i.h., p 238.

kérdésére sok száz különböző technika és forma létezik, amelyeknek azonban mind ugyanaz a célja: kapcsolatfelvétel a „szellemi világokkal”, amelyek mögött azonban valójában a *démonok* rejtőznek. Tehát nem az elhunyt az, aki a spiritiszta üléseken beszél, hanem egy démon, amelyik annak adja ki magát, amivel/akivel az embert a valóság és a hazugság keverékével magához köti.

A kérdező már nem Istenbe helyezi bizalmát, hanem tragikus módon olyan szellemekbe, akik néha nagyon kegyesnek *álcázzák* magukat. Így sokan használnak az ezoterikus tan követői közül keresztet, ereklyét, szentképet, rózsafüzért, sőt Bibliát is. Szellemidézésüket „imádságoknak” mutatják, az isteni Szentháromság neveit alkalmazzák, akiket azonban mágikus-önhatalmú céljaiknak rendelnek alá, és így visszaélnak vele.

MI AZ IGAZSÁG A „FEKETE” ÉS A „FEHÉR” MÁGIÁVAL KAPCSOLATBAN?

Az ezoterikus tan követői szívesen tesznek különbséget a „fekete” és a „fehér” mágia között: Eszerint a „fekete” mágia gonosz; sötét hatalmakat gonosz célokra (pl. átokmondás, károkozó varázslás) szólítanak meg. A „fehér” mágia ezzel szemben jó; ez esetben a jó hatalmakat (isteneket, angyalokat, jó szellemeket, sőt akár Istent) veszik igénybe jó célok érdekében, mint a gyógyulás, siker, gazdagság, szerencse, szerelem stb.

Fennáll-e valóban ez a különbség? Nem, mivel az ún. „fehér” mágiánál sem veszik valóban komolyan Istent, mint személyes másikat, és nem tisztelik, hanem a saját hatalom-, tudás- és sikervágyuk kielégítésére visszaélnak azzal, amit „istennek” tartanak. Miközben a keresztyén így imádkozik: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben... legyen meg a *te* akaratod”, a mágia művelője ezt mondja: „legyen meg az *én* akaratom” –, és elvárja az ilyenképpen megszólított „felsőbb hatalomtól”, hogy készségesen teljesítse a kívánságát.

A mágusoknak és varázslóknak, a spiritisztáknak és sámánoknak, a hinduknak és animistáknak, a teozófusoknak és antropozófusoknak és még másoknak is ez az ál-istene egy *személytelen erő* vagy energia, melyet vallási és világnézeti rendszer szerint életerő, delejes erő (praná, chi, kundalini, shakti, orgon, bioenergia, Gaia, mindenek szelleme, akasha) és hasonló elnevezésekkel illetnek. A nevek változnak, a jelenség mindig ugyanaz marad. Ez az erő a sátáni „világosság angyalának” világából árad (2Kor 11,14), hogy embereket hamis jelek és csodák által elvakítson – az élő és személyes Istentől távol tartson.

KAPCSOLATFELVÉTEL A DÉMONOKKAL

A kapcsolat a démonok „erejével” ill. világával, különböző technikák segítségével jön létre, amelyek lefolyásukat illetően különbözhetnek ugyan, azonban egy lényeges lépés közös valamennyiben, ez pedig az *akarathoz* és a *világos gondolkodási képességnek a kikapcsolása*, ami gyakran össze van kötve az érzések egyoldalú megszólításával. Az embernek a *passzivitás* és a védtelenség állapotába kell jutnia, amelyben kész az érzékek feletti befolyások fogadására.

Az e célra rendszerint felhasznált technikák és eszközök: a szuggesztió és a hipnózis különböző formái, meditációs technikák, mint a jóga, Zen vagy az antropozófikus „út”, ami egyes szövegek („keresztyén” szövegek is), formulák, mantrák, dallamok folyamatos ismétlése, valamint dobpergés, eksztázist és narkotizálást előidéző zene (pl. techno), drogok, fantáziautazások, mandalafestés stb.

Isten figyelmeztet bennünket az ilyen passzivitást által történő rabszolgaság veszélyére, és Péter 1. levelében így szól hozzánk: „Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: álljatok ellene a hitben szilárdan” (1Pt 5,8.9).

Az asztrológia nagyon elterjedt manapság. Sok ember nem Istennél és az Ő Igéjében, a Bibliában keres segítséget és tájékozódást, hanem a csillagokban és a horoszkópjában. Mi rejlik emögött? Valóban segítség-e az asztrológia az életben, ahogyan magazinok és televíziós show-műsorok állítják?

Az asztrológia a következő *alapelveken* nyugszik: az égitestek működő hatalmak (misztikus világkép). A Föld van a világ középpontjában; körülötte hét szféra található a csillagok pályájával, és van egy nyolcadig szféra is a fix-csillagokkal (ptolemaoszi világkép). Az égitestek tulajdonságát és hatását a színük és a pályájuk sebessége alapján lehet felismerni (pl. a Mars: vöröses és gyors = háború; a Szaturnusz: homályos és lassú = szerencsétlenség). A 12 állatövi jel a csillagképeket jelenti, amelyeken át a Nap az év folyamán (látszólag) a pályáját futja. Ezeknek is különböző tulajdonságokat tulajdonítanak (az oroszán szenvedélyessé tesz, a bika erőssé és földhöz kötötté stb.).

Az asztrológusok nézete szerint minden élőlény sorsát meghatározza, hogy születése pillanatában milyen szögben álltak a csillagok egymáshoz viszonyítva. Ha pl. a Szaturnusz és a Mars derékszögben áll egymással szemben, az szerencsétlenséget jelent a háborúban (ilyen horoszkópot állítottak fel az asztrológusok Adolf Hitlernek). Az „irányultságok” tana alapján állítólag egy esemény időpontját is meg lehet határozni: A születés utáni minden nap egy évnek felel meg. Ha a Vénusz (= szerelem) a születés után 20 nappal lép be a Bika (= termékenység) csillagképébe, az szerencsét jelent a szerelemben a 20. életévben. Az asztrológusok azonban óvatosak, amikor ezt mondják: „A csillagok nem kényszerítenek, hanem csak hajlamossá tesznek valamire. De léteznek kényszerítő konstellációk is.”

Mármost *természettudományos*, különösen csillagászati szempontból is számos ellenvetés van az asztrológiával szemben. Röviden csak a következőket említem:

1. Kopernikusz óta tudjuk, hogy a Föld nem a világ középpontjában áll. Ezzel tárgyitalanná válik az asztrológusok világmérete és számítása.
2. Az új galaxisok (csillagrendszerek) felfedezése mutatja, hogy a világmindenség arányai és ezzel az égitestek „befolyási tartománya” ránk nézve teljességgel más dimenziókban történik, mint ahogyan az asztrológia feltételezi.
3. Egyáltalán önkényes elképzelés/összeállítás a csillagokat – színük és pályájuk sebessége alapján – emberhez hasonló tulajdonságokkal felruházni. Itt elárulja magát a régi babiloniaknak az asztrológiában máig elevenen megmaradt istenképzete. Ők emberi tulajdonságokat vetítettek ki a csillagokra, és isteneket láttak bennük.
4. Az égitestek hetes számának tanítását, aminek meg kell felelnie a hétnapos hétnek, az által a képtelenségig vitték, hogy három további égitestet fedeztek fel naprendszerünkben: az Uranuszt, a Neptunt és a Plutót.
5. Az égitestek a csillagképekben csak a Földről látszanak olyannak, mintha egymáshoz közel helyezkednének el. Valójában óriási űrbeli mélységek vannak közöttük, és nem lehet pl. azt mondani, hogy a (mi naprendszerünkhöz tartozó) Vénusz a (mi naprendszerünkön kívüli) Nagy Göncöl csillagképébe lép. Ez már nem más, mint egy optikai csalódás, amelyik a mi Földhöz kötött látószögünkből származik.
6. Sok csillagkép el is sodródik egymástól éppen azért, mert az egyes égitestek különböző csillagáramlatokhoz tartoznak. Így a világmindenség állandó változás állapotában van, és nem lehet babonás rendszerekbe befogni.
7. A tavasz időpontjának előretolódása által (a Föld tengelyének lassú mozgása következtében) a Nap nem áll minden évben ugyanazon a helyen. Emiatt azonban az állatöv jegyei folyamatosan eltolódnak az asztrológiai naptárban.

8. Sokszorosán bebizonyították, hogy embereknek, akik ugyanazon időpontban születtek, teljesen eltérő életsorsuk volt (össze lehet hasonlítani egymással pl. ikreket).
9. Komoly asztronómusok óvnak az asztrológiától és rámutatnak, hogy a csillagok semmit nem mondanak el a sorsunkról. Az asztrológusok által állított összefüggések a csillagos ég konstellációi és az emberek jövője között, pusztán kitalálások, hangsúlyozza pl. a Paderborni Csillagvizsgáló vezetője, Reinhard Wiechoczek. Éppen így meg lehetne próbálni állítólagos törvényszerűségeket kiolvasni a felhőalakzatokból vagy állatok zsigereinek megsejteléséből.¹¹
10. 803 asztrológiai prognózis vizsgálata 1990 és 1999 között azt mutatja, hogy a jóslatok 96%-a (!) nem vált valóra. A 2000. évre pl. asztrológusok és látókok a következőket „jóslták”: San Francisco egy földrengés miatt elpusztul; Párizs földlökések vagy iraki rakéták miatt romba dől; Tokió egy klímakatasztrófa miatt egész Japánnal együtt elsüllyed a tengerben; Steffi Graf terhes lesz. Ezek közül semmi sem teljesedett be.¹²

Keresztyén szemlélet szerint az asztrológiával kapcsolatban a következőket lehet mondani: összecseréli a teremtést a Teremtővel (vö. Róm 1,25). A csillagokat és a kozmoszt kérdezi, hogy megtudjon valamit az emberről, ahelyett hogy Isten Igéjére és akaratára hagyatkozna. Ezáltal – tudományos köntösbe öltöztetett formájában is – *babona*, ami azt jelenti: nem Istenbe vetett hit, tehát istenellenes hit. „Próféciaiák” hamis próféciaiák, esetleges véletlen találatokkal, emberi kombinációk és spekulációk vagy démoni inspiráció alapján.

A Biblia arra tanít, hogy a csillagok nem istenek, akik befolyással bírhatnának a Föld és az ember sorsára, hanem „*lámások*”. Isten világításra teremtette azokat, vala-

---

¹¹ Idea-Spektrum Nr. 6/2001, p. 12.

¹² i.h.

mint az idő ritmusának és a navigációnak a szabályozására, önmaguktól azonban semmilyen hatalmuk sincs (1Móz 1,14-18; Ézs 47,13k; Jer 10,2k). Ezzel szemben hatalmat a sötét *démoni erők* gyakorolnak, amint egy ember a csillagok természetfeletti befolyásában hisz, és horoszkópot készíttet magának. Az ember azt gondolja, hogy a csillagoktól nyerhet információkat, azonban valójában ez által a babona által a démonok nyernek lehetőséget arra, hogy hassanak rá. Így lelke üdvösségét veszíti el.

Továbbá, az ember nem a kozmosz hasonlatosságára teremtett, hanem Istennek, a Teremtőnek a hasonlatosságára (1Móz 1,27). Az ember életútja nem a csillagokban van előre megírva, hanem *Isten tervében*, aki az élő Isten, és egészen más utakat jelölhet ki, mint amit a csillagok „sejtetnek” (Zsolt 139). „Milyen kikutathatatlanok Isten útjai!” (Róm 11,33).

Az asztrológia – mint a babona minden formája – az embernek egy kísérlete, hogy önmaga nagyságát növelje, hogy túllépjen saját határain. Így azonban az ember nem jut békességre és megváltásra, hanem csalók, üzletelők és sarlatánok, sőt gyakran *démoni hatalmak* kezére jut. Ezek bebeszélik neki, hogy tudhatná mindazt, és olyan lehetne, mint ami egyedül Istennek van fenntartva (1Móz 3,5).

Ezen kívül azért elutasítandó az asztrológia (mint minden más babonás gyakorlat), mert fatalizmushoz (a sorsba való beletörődés) és eudémonizmushoz (boldogságra törekvés kötelességeinket elfelejtve) vezet. Nekünk azonban nem szabad egoista módon, boldogságunkat a csillagokban keresnünk, és „megadni” magunkat nekik, hanem teljesítenünk kell a kötelességeinket, és felebaráti szeretetből szolgálnunk kell mások felé. Csak Isten lehet a mi bizodalunk alapja és célja.

Mindenkinek, aki horoszkópok, talizmánok, amulettek, látnokok, varázslók ígéretére hagyatkozik, Pál apostollal együtt így szólunk: *„Amikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá voltunk vetve szolgaságra. Most azonban, miután megismertétek Istent, vagy még inkább Isten ismert meg*

titeket, hogyan térhettek vissza ismét az erőtlén és szegény elemekhez, és hogyan akartok újból szolgálukká lenni?” (Gal 4,3.9).

Ézsaiás prófétánál pedig ezt olvashatjuk: „Álljanak elő, és segítsenek meg, akik az eget vizsgálják, a csillagokat nézik, és újhold napján előre megmondják, mi történik veled. Úgy járnak, mint a tarló: tűz égeti el őket. Nem mentik meg életüket a lángok hatalmából. Nem melegedni való parázs az, nem olyan tűz, amely mellett ülni szoktak” (Ézs 47,13k).

Az asztrológia jövendőmondás, és Isten előtt *utálatosság*, iszonyatos dolog (vö. 3Móz 20,27; 5Móz 18,9-14; Kol 2,8). Az ember így sohasem jut békességre, hanem Istentől távol és örökre elveszetten fejezi be az életét. Az *igazi békességet és megváltást* csak a Jézus Krisztusba, Isten Fiába vetett hit által nyeri el az ember, aki a Golgota keresztyén életét adta, hogy mindenki, aki hisz Őbenne, megbékélésre jusson Istennel, az Atyával:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16).

AZ EZOTERIKUS TAN TOVÁBBI FORMÁI

Túl messze vezetne, ha belemerülnénk az összes okkult technikába és módszerbe, amelyekből több száz van a különböző kultúrkörökben. A nyugati világban jelenleg leginkább az asztrológia, jóslás, kártyavetés, tenyérjóslás, asztalok és üvegek táncoltatása, ingázás, ráolvasás, szellemgyógyítás, transzban beszélés és automatikus írás terjedt el. Amint már korábban szó volt róla, mindezeknek azonos gyökere van. A katalogizálás és egyenkénti megítélés irányában tett egy kísérletet a teológus Kurt E. Koch, az „Okkult ABC” című könyvében, amit az érdeklődők figyelmébe ajánlok.¹³ Szeretném azonban mindenkinek

---

¹³ K. Koch, Okkultes ABC [Okkult ÁBC], Aglasterhausen, 3. kiad. 1988.

tanácsolni, hogy ne hatoljon be túl mélyen a sötétség tartományába, és ne legyen egy „okkultizmus szakértő”, mert ezzel a területtel való foglalkozás szellemileg nem támogatható, és veszélyessé válhat. Ha valaki ennek ellenére feladatának érzi, hogy tovább kutasson, ennek csak imádkozással és annak tudatában kellene történnie, hogy Jézus Krisztus az, aki a mindenség ura.

A NEW AGE MOZGALOM SZEREPE

Amit itt még be szeretnék mutatni, mielőtt rátérek a missziói feleltre, az a szerep, amit a New Age mozgalom a fent ábrázolt történeti folyamaton belül játszik. A New Age mozgalom azért alkalmas egy összefoglaló bemutatásra, mivel önmagát a keleti vallásosság és a nyugati okkultizmus közötti közvetítőnek látja. Itt számos, démonok által inspirált áramlat a teljességig és az egyesülésig jut.¹⁴

AZ ASZTROLÓGIAI GYÖKÉR ÉS AZ 1967. ÉV

Tehát az asztrológia, az ősi babiloni csillagkultusz az, ami a nevét adja. Ugyanis az „új korszak” a „Vízöntő korszaka”, amelynek az égtestek konstellációjának a megváltozása által kell eljőnie.

Az asztrológia az „új korszak” kezdetét a 20. század második felére teszi, és időpontjára különböző évszámok ismertek. Egy azonban biztos: a 20. század második felét ténylegesen az okkultizmus újraéledése és a távol-keleti kultuszok egy azelőtt nem ismert mértékű elterjedése jellemzi. Így ma pl. Németországban mintegy kétszer annyi államilag elismert jövendőmondó és jós van, mint evangélikus és katolikus pap összesen.

Az okkult hullám feltűnő módon az 1967-es évvel kezdődik, amely évben Izráel a hatnapos háborúban vissza-

---

¹⁴ Ezekkel az áramlatokkal, amelyek a következőkben csak vázlatosan mutathatók be.

nyerte régi fővárosát, Jeruzsálemet, és ezzel egy fontos bibliai prófécia teljesedett be: „Jeruzsálemet pogányok tapossák, amíg be nem telik a pogányok ideje” (Lk 21,24). Véletlen – vagy szellemi titok?

A hamis gyógyítók és próféták fellépése, akik hamis jeleket és csodákat tesznek, természetesen nem a démonok ismeretéből származik, hanem Jézus próféciájából, aki ezt a jelenséget nagymértékben a végidőkre jövendölte meg (Mt 24,24). A démonok és az általuk vezérelt emberek, akik most egy New Age-et hirdetnek, hátborzongató módon teljesítik be ezt a próféciát.

Mi történt 1967-ben? Ez volt az az év, amelyben az anarchizmus, a terrorizmus, a guru- és a sátánkultusz terjeszkedése elkezdődött, és hamarosan meghozta rettenetes gyümölcseit.

A neomarxista jellegű *diáklázadások* során minden tekintélytől, Isten tekintélyétől is meg akartak szabadulni, és az önmaga felett döntő embert akarták a trónra ültetni. A vélt béke birodalmának a földön saját emberi erőből való felállítása érdekében paradox módon az erőszakot, mint ennek eszközét sokak nem zárták ki. Egyesek terroristává lettek.

A végidők „*törvénytíprójának*” (Mt 24,12; 2Tim 3,1-9; 2Tesz 2,3) útkészítői, akik ezekben a diáklázadásokban először nagy médiatevékenységgel léptek fel, megfigyeléseim szerint ma részben a zöld mozgalmaknál, sajnálatosan azonban más körökben is megtalálhatók – el egészen az egyházakig, a kormányokban, a bíróságokon és a tömegtájékoztatóban. Közben az olyan jelszavak, mint: „Az én hasam az enyém!”, csak a féktelenség, az erkölcstelenség és az Istentől való távollét vulkánjának a csúcsát jelentik, ami Isten ítéletét vonja magára.

De térjünk vissza az 1960-as évekhez. Egy indiai utazás során, vagy csatlakozva a Nyugatra most villámgyorsan betörő, távol-keleti jellegű *ifjúsági vallásokhoz* (mint a transzcendentális meditáció, Hare Krishna, Bhagwan- és Sai-Baba-kultusz), saját maguk „istenségét és autonómiá-

ját” akarták felfedezni. Valójában azonban a démonok, és elég gyakran földi képviselőik rabszolgájává is váltak.

Pszicho-kultuszok alakultak ki, amelyekben az ember öngyógyítását és isteni mivoltát képviselték. A csoportdinamikai technikák célja egy egységes, kollektív gondolkodás lehetővé tétele volt. A humanista és transzperszonális pszichológia különböző iskoláiban máig is képviselik ezeket a gondolatokat.

Végül, a 60-as években San Franciscóban és Los Angelesben népszerűsítették az első „Sátán-egyházakat”, ahonnan a sátánizmus megkezdte hódítását az egész világba. Sok *rockzenész csoport*, például a Rolling Stones, a Led Zeppelin, a Black Sabbath, az AC-DC és a KISS – eksztázist keltő zenéjük, valamint a szövegeik nyílt vagy rejtett sátáni üzenetei által – a sátánizmus fő népszerűsítőivé/terjesztőivé váltak a fiatalság körében. Fontos szerepet lehet tulajdonítani a *tömegmédiának* is az okkult gondolatok terjesztésében. Az ötágú csillag (pentagrammnak vagy boszorkányszögnek is nevezik), a fordított kereszt és a 666-os szám, mind a sátánisták ismertetőjelei. Akinek vannak sátánista rockzene CD-lemezei vagy más okkult tárgyai, azokat meg kellene semmisítenie az efezusi kereszténynek példájára, ahogy a Cselekedetek könyvében olvasható, akik nyilvánosan elégették varázsláshoz használt könyveiket (Csel 19,19).

KALIFORNIA ÉS INDIA JELENTŐSÉGE

San Francisco és Los Angeles Kaliforniában fekszik, és érdekes módon ez az amerikai szövetségi állam a szellemi középpontja a New Age mozgalomnak is. Fritjof Capra és Marilyn Ferguson, Timothy Leary és Theodore Roszak, Michael Murphy és Rollo May – és még sokan mások is a New Age gondolkodás képviselői közül Kaliforniában éltek vagy tanítottak, sőt esetleg ma is ott élnek és tanítanak.

Feltehetően nem jelentéktelen szerepet játszik a földrajzi fekvés ennek az államnak a New Age mozgalom iránti

fogékonyság tekintetében. Kalifornia ugyanis – az USA nyugati partján – kapu a Csendes-óceánhoz, de különösen India felé a maga számos kultuszával. Egyetlen más amerikai szövetségi állam sem mutat fel ilyen magas arányt a nem keresztyén lakosság és vallási keveredés terén, mint Kalifornia. Kurt Koch szerint, Kalifornia, mint a sátánizmus központja, „egy spiritiszta fellegvár, és ugyanakkor az Eldorádója minden rajongó szellemiségű csoportnak is”.¹⁵

A NEW AGE GURUK „MEGVILÁGOSODÁSA”

Az 1967-es év és a New Age mozgalom közötti összefüggés abban áll, hogy sok későbbi New Age guru az akkori mozgalmakban volt aktív, vagy általuk jutottak el látszólagos „megvilágosodásukhoz”. Beavatásukról a hinduizmusba a 60-as évek végén, pl. a kaliforniai Esalen-Institute vezetője, Michael Murphy, a fizikus és bestseller író Fritjof Capra, valamint a német fizikus és filozófus, Carl Friedrich von Weizsäcker számolt be. Éppen a legutóbbi, újra meg újra kulcsszerepet játszott a New Age gondolkodás terjesztésében.

AZ ALAPVETŐ NEW AGE TANÍTÁSOK

Lássuk tehát az New Age alapvető tanításait. Nagyon gyorsan felismerhető, hogy eredetük a kígyó hazugságában található, amelyeket már bemutattunk. Ezeket az alapvető tanításokat és azok értékelését a következőkben fogalmazom meg.

Első alaptanítás: *Minden dolog egy*. Minden dolgot egy belső háló köt össze egymással. Ha ezt a tanítást Istenre is vonatkoztatjuk, tagadjuk az Ő személyiségét, szuverenitását és tekintélyét. Isten, aki mint a Teremtő, teremtett világán kívül létezik, a panteista (mindent istenítő) formában bevonásra kerül a világon belüli tartományba. Egy

---

¹⁵ K. Koch, Okkultes ABC [Okkult ÁBC].

ilyen, a világon belüli és relatív Isten – Erich Jantschhoz csatlakozva, Capra „a teljes kozmosz önszervező dinamikájaként”¹⁶ jellemzi Őt – nem tud az embernek rendeleteket és parancsolatokat adni, sem pedig megváltani. Ez a tanítás ezért a kígyó első hazugságának felel meg: „Csakugyan azt mondta Isten?”

Második alaptanítás: *A világ és az ember az evolúció által egyre magasabb fejlődési fokra jut.* Gyakran belefolyik ebbe a reinkarnáció gondolata is. A bűn és a halál valóságát, amelyik a bűn következményeként egyszeri és végleges, éppen úgy tagadja, mint a világ elmúlását az isteni ítélet következtében (vö. Mt 24,35; 1Kor 7,31; 2Pt 3,10). Ez az alapvető tanítás ezért a második hazugságnak felel meg: „Semmi estre sem fogtok meghalni.”

Harmadik alaptanítás: *Az ember isten.* Magában hordozza az isteni lehetőséget az önmegváltásra és továbbfejlődésre. És sok ember együtt, tehát az egyesült emberiség építi az igazság és béke birodalmát. Ez a tanítás megfelel a harmadik hazugságnak: „Olyanok lesztek, mint Isten.”

Negyedik alaptanítás: *Az ember képes tudatának a kibővítésére.* Be tud hatolni drogok, távol-keleti meditációs technikák, pozitív gondolkodás, pszichotechnikák és hasonlók által olyan tartományokba, ahonnan új erők és ismeretek áradnak felé. A gazdagság, siker, egészség és az emberiség számtalan problémájának megoldása már nem elérhetetlen cél. Ez az alaptanítás megfelel a negyedik hazugságnak: „Szemeitek meg fognak nyílani..., és tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz.”

NEW AGE – A HAMISÍTÁSOK IDEOLÓGIÁJA

Douglas Groothuis a „Mit lehet tenni a New Age ellen?” című könyvében a New Age mozgalmat a hamisítások

---

¹⁶ F. Capra, *Wendezeit. Bausteine für ein neues Weltbild* [A fordulat ideje. Építőkövek egy új világhéphez], Bern/München 1983.

ideológiájaként leplezi le.¹⁷ És tényleg, a New Age irodalomban nyüzsögnek a hamis istenek, hamis krisztusok, hamis angyalok, hamis próféták, hamis csodák, hamis vallásosság, hamis kijelentések, hamis tanok és hamis evangéliumok. Mindezek a hamisítások és utánzások le vannak írva, vagy meg vannak jövendölve a Bibliában (vö. 2Móz 7,8-13; 5Móz 13,1-4; Mt 7,15-23; 24,5.11.24; Csel 5,36k; 2Kor 11,14; Gal 1,6-10; 4,8; 1Tim 4,1-3; 2Tim 3,5). Nem csoda, hiszen a Sátán „Isten utánzó majma”, „egy hazug és a hazugság atyja”, aki magát „a világosság angyalának” álcázza, és akinek szolgálói magukat „az igazság szolgálóinak” állítják be (Jn 8,44; 2Kor 11,14k.). E téren sürgősen szükséges a „szellemek megkülönböztetése” (1Kor 12,10).

Groothuis számos hamisítást részletesen leírt ezek közül. Szeretnék itt kiragadni egy hamisítást, ami nekem különösen fenyegetőnek tűnik, mert csak nehezen lehet átlátni, és nagy heveséggel hatolt be az egyház közegébe: ez a végső dolgok (eszkatológia) bibliai tanításának meghamisítása, egy hamis mennyország ajánlata. Miről van tehát szó?

A VILÁGEGYSÉG VALLÁSA, MINT CÉL

Először tekintsük meg a jelenkori helyzetet. Az emberiség újra meg újra reszket egy mindent elpusztító atomháborútól. A New Age követői kihasználják ezeket a félelmeket, amennyiben ezt mondják: A békét csak akkor lehet biztosítani, amikor minden egy lesz. El kell tűnnie minden nemzeti, politikai, gazdasági, ideológiai és vallási jellegű szakadásnak. A világnak össze kell fognia, hogy egységes világgá legyen, egy vallással, ill. a vallások egy ökumenikus egységével, amelyben egyik vallás sem tekinti önmagát abszolútnak, és nem misszionálja a többieket. Akkor

---

¹⁷ D. Groothuis, Was tun gegen New Age? Aufruf zum Widerstand [Mit lehet tenni a New Age ellen? Felhívás az ellenállásra] Asslar 1989.

jön el a béke, a harmónia, az igazságosság és az emberiség fejlődése. Akkor az egyesült emberiség ereje által, lépésről lépésre előáll az új ég és az új föld.

AZ ASSISI „BÉKEIMA”

Ezek az elképzelések behatoltak különböző politikai programokba (pl. M. Gorbacsov „peresztrojkájába” a 80-as évek végén), de keresztyén egyházakba is. Így rendezett már 1986. október 27-én II. János Pál pápa egy „békeimát” Assisiben, Olaszországban, amelyre nemcsak a keresztyén vallások képviselőit hívta meg, hanem a nem keresztyén vallásokét is. Zsidók és keresztyének Istenhez imádkoztak, a muzulmánok, hinduk, buddhisták, a természet- és törzsi vallások képviselői a maguk bálványait, démonait és őseik szellemeit szólították meg, vagy egy meditációt mormoltak. Ilyen „imatalálkozókat” azóta újra meg újra megismételtek.

Assisiben ezzel a démoni világ döntő áttörése következett be, mivel ott a démonokat valójában egyenjogú istenségeknek ismerték el a Biblia Istene mellett. A zavarodottság, amely azóta a különböző vallások keresztyén gyülekezeteiben fellépett, alig írható le. Pál apostol azonban világosan figyelmeztet bennünket: „Ne legyetek a hitetlennel felemás igában” (2Kor 6,14). Érvényes ugyanis: „Amit a pogányok áldoznak, azt ördögöknek áldozzák és nem Istennek: azt pedig nem szeretném, ha ti az ördögökkel lennétek közösségben” (1Kor 10,20).

A VALLÁSOK VILÁGKONFERENCIÁJA

Hasonló tendenciát lehet megfigyelni az ún. „Konciliáris (zsinati) folyamat az igazságért, békéért és a teremtett világ megőrzéséért” („Justice, Peace and the Integrity of Creation”) című kezdeményezésben. Az Egyházak Ökumenikus Tanácsának (Genf) és a filozófus Carl Friedrich von Weizsäcker, valamint tanítványai elképzelése szerint,

e folyamat végén egy „Vallások világkonferenciájának” kell állnia, amely egy kötelező szöveget fogalmaz meg az emberiség számára.

C. F. v. Weizsäcker, aki – amint már mondtuk – maga is átélt egy hindu „megvilágosodást”, a következőket írja „Az idő sürget” című, programadó könyvében: „A világvallások találkozása talán korunk legfontosabb szellemi eseménye. Éppen az emberiség mai életfenyegetettségének közös tapasztalata hajtja előre.”¹⁸ Egy másik helyen pedig: „Ha egyszer megtörtént az imádkozásra összegyülekezés (itt Assisiről van szó), egy második alkalommal össze lehet majd jönni egy elkötelezett beszélgetésre is. Egy napon ez lesz minden vallás közös beszéde.”¹⁹

Az ilyen nyilatkozatok esetében azonban – minden, részben jogos kötelezettség vállalása mellett – az alapvető szellemi tényt nem veszik figyelembe, hogy Isten egy ilyen közös munkára a pogány vallások képviselőivel, az egész Biblia történetében sohasem tartós békével és biztonsággal, hanem mindig ítélettel és bukással válaszolt. A parancsolat: „Ne legyenek más isteneid mellettem” (2Móz 20,2), ma változatlanul érvényes! Ennek megfelelően az ilyen rendezvények által, mint Assisiben 1986-ban, Söulban 1990-ben stb., nem a világ megőrzése valósul meg, hanem felgyorsul a pusztulása Isten haragjának kikényszerítése által. Tudom, hogy ezek igen kemény szavak, de kérek mindenkit, hogy ezeket a tényeket a bibliai üdvtörténet alapján saját maga vizsgálja meg.

Ebből következik, hogy a béke birodalma, amelyik az egységes emberiséget az egységes vallással, ill. a vallások ökumenéjével fogja megteremteni, nem a Jézus Krisztus békebirodalma, hanem annak sátáni sugallatú és

---

¹⁸ C.F.v. Weizsäcker, Die Zeit drängt. Eine Weltversammlung der Christen für Gerechtigkeit, Frieden und die Bewahrung der Schöpfung [A keresztyének világgyűlése az igazságért, békéért és a teremtett világ megőrzéséért], München/Wien 1986.

¹⁹ C.F.Weizsäcker, „Die Zeit ist reif” [Az idő megérett]. In: Evangelische Kommentare Nr. 2/1986.

a pusztulásra ítélt megelőzése: az Antikrisztus birodalma (Jel 13 és 17k.).²⁰

Kiút az ezoterikus hatások alól

Fontos kérdés most, hogy miként segíthetünk a New Age és az ezoterikus tanok követőinek abban, hogy kikerülhessenek ezeknek a gondolati rendszereknek a hatása alól, és élő hitre találjanak Jézus Krisztusban. Ebben a részben ehhez szeretnék bizonyos ösztönzést nyújtani. Ezek a javaslatok nem jelentenek egy merev rendszert, mert mindig Jézus maga az, aki az embereket Szent Szelleme által a bűneikről és a megkötözöttségeikről meggyőzi és megszabadítja. Mégis ezek a javaslatok beváltak a megkötözöttségben lévők lelkigondozása során.

FELVÉRTEZŐDÉS A SZELLEMI HARCRA

Először is figyelembe kell venni, hogy nem egy tisztán intellektuális vitával, hanem egy szellemi harccal van dolgunk. Erre a harcra felkészülnünk kell lennünk. Az Efézus 6-ban így int bennünket Pál apostol: „Öltsétek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság szellemei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak” (Ef 6,11-13). Ennek a fegyverzetnek része az igazságszeretet mint deréköv, a megigazulás mint páncél, a békeesség evangéliuma mint

---

²⁰ Vö. ehhez a témához részletesebben: R. Franzke/L. Gassmann/S. Leuenberger, *Ökumene der Religionen und Absolutheit Jesu Christi. Gibt es ein gemeinsames Weltethos?* [A vallások ökumenéje és Jézus Krisztus abszolút volta. Létezik-e egy közös világethosz?], Wuppertal 2001; L. Gassmann, *Was ist die Neue Weltordnung?* [Mi az új világregend?], Lage 1998; uő., *Gerechtigkeit, Frieden und Bewahrung der Schöpfung* [Igazság, béke és a teremtett világ megőrzése], Lage 1999.

saru, a hit mint pajzs, az üdvösség mint sisak, Isten beszéde mint a Szent Szellem kardja, valamint a kitartó kérés, könyörgés és éberség a hívők mindennapi gyakorlatában (Ef 6,14-18).

Annak érdekében, hogy az ördögnek lehetőleg kevés támadási felület hagyjunk, nem kellene a tevékenységét sem ártalmatlannak tekinteni, sem dramatizálni. Fel kellene ismernünk mint hatalmas, de legyőzött ellenfelet, akinek nincs jogosultsága felettünk, ha mi Jézuséi vagyunk. Ezzel szemben teljesen jogos, hogy igényt támaszt azok birtoklására, akik megnyitják neki magukat. Ezek megmentéséről lesz most szó, amire a következő lépések szolgálhatnak.

Első lépés: Felismerni a szükségét

Amikor szóba elegyedünk egy emberrel, aki elkötelezte magát az okkultizmusnak, egy nem keresztyén vallásnak vagy a New Age ideológiának, akkor először azt kellene megtudnunk, mit vitte rá erre. Valamely betegség, egy belső szükség, vagy elégedetlenség a keresztyén egyházzal? Esetleg kíváncsiság, kísérletező kedv, vagy pedig a jövő ismeretére és a hatalomra való törekvés?

Második lépés: Rákérdezni a világnézeti háttérre

Bármely ok is állna fenn – a következő kérdés így hangozhatna: „Tényleg segített neked az az út, amelyre léptél? Valóban boldogabb, szabadabb és egészségesebb lettél? Vagy olyan dolgok léptek fel, amelyekkel nem igazán számoltál, esetleg betegség, belső nyugtalanság, félelmek, depresszió, negatív jellembeli változások, öngyilkossági gondolatok?”

Lehetséges, hogy az érintett számára csak most válnak igazán tudatossá ezek a változások, amelyek rendszerint okkult tevékenységek során lépnek fel. Gyakran még pozitívnak tűnő tapasztalatok mögé vannak elrejtve, amelyeket a démoni világ ajándékozott az embernek, hogy elvakítsa –

olykor egy gyógyulás, egy természetfeletti kijelentés vagy egy valóra vált jóslás mögött.

Harmadik lépés: A sötétségből a világosságra hívni

Közömbös, hogy a pozitív vagy negatív érzések vannak-e túlsúlyban – a beszélgető partner figyelmét egy ilyen megkérdés után egyértelműen fel kell hívni az okkult rendszerek veszélyeire, utalni kell az okkult tevékenység által Isten előtt támadt bűnre, és oda kell vezetni a bibliai evangélium szabadító üzenetéhez.

Ez különböző módokon történhet. Felfedhetjük pl. – legtöbbször könnyen bizonyítható – az ezoterikus rendszerek belső logikátlanságát, elmagyarázva az okkult tevékenységek következtében létrejött szellemi és egészségi károsodásokat, vagy szembeállítva a pogány bálványok hidegségét és személytelenségét a Biblia személyes Istenével, akinek ezt mondhatjuk: „Abbá! Atyám!” Mindenekelőtt fontos azonban, hogy a megtévesztett személy előtt felmutassuk Jézus Krisztust mint Üdvözítőt, aki őt szereti, aki elveszi megbocsátatlan bűneit, és kiragadja a sötét hatalmak rabszolgaságából.

AZ OKKULT MEGKÖTÖZÖTTSG ISMERTETŐJELEI

Az ellenállás mértékén – amit a megtévesztett tanúsít Jézus Krisztus szabadító üzenetével szembesülve – körülbelül le lehet olvasni, milyen erős az okkult kötöttség. Ezek és a következőkben megnevezett ismertetőjelek *rámutatnak*, de nem feltétlenül szükségszerűen, egy okkult megkötözöttségre.²¹ Nem szabad ebből törvényszerűséget

---

²¹ Az „okkult megkötözöttség” kifejezést Kurt Kochhoz csatlakozva alkalmazom. Ő ezt írja: Mind az aktív, mind pedig a passzív részvétel, mind az, hogy valaki alanya, mind pedig tárgya az okkult térnek, okkult megkötözöttséget teremt, aminek a lelkigondozói kezeléséről itt szó van” (Seelsorge und Okkultismus [Lelkigondozás és okkultizmus], i.m.).

levonni, hanem minden egyes sorsot a Biblia alapján, a Szent Szellem vezetésével kell megvizsgálni.

Koch és Scheunemann²² szerint fontos ismertetőjelei lehetnek szellemi téren a következők: tudatos, harcos ateizmus; gyűlölet Krisztussal és az Ő váltságahalálával szemben; huzamos belső ellenállás Isten Igéjével és az imádsággal szemben; elvi képtelenség a prédikációra való koncentrálásra; belső akadályoztatás Jézus nevének ki mondásakor; mindig visszatérő káromló gondolatok.

Az okkult megkötözöttségtől való megszabadulás

Egy szabályszerű megszállottság a nyugati kultúrkörben elég ritkán fordul elő, de alapvetően nem lehet kizárni. A „teljes okkult klíma”, valamint az, hogy sok ember foglalkozik ezoterikus gyakorlatokkal, sajnos azt jelenti, hogy szaporodnak az ilyen esetek. Túl korai ördögűzésekkel, ahogy egyes körökben gyakorolják, nagyon óvatosnak kell lenni. Az okkult megkötözöttségben lévők lelkigondozását csak Isten által arra elhívott embereknek kellene végezniük. Ennek során alapvetően a következő lépések bizonyultak segítségre alkalmasnak:

Először az okkult megkötözöttségtől szenvedő személyt rá kellene vezetni, hogy *felismerje* és *megbánja* a bűneit. Ez az által történhet, hogy megkerestetjük vele a bibliai helyeket, amelyek az okkult cselekvést elvetik, és Isten előtti súlyos bűnnek bélyegzik. Ilyen fontos helyek:

- 3Mózes 19,4.26.31 (bálványimádás, jóslás, varázslás, szellemidézés, jelek magyarázása);
- 5Mózes 18,9-14 (tűzön járás, jövendölés, telepátia, okkult gyakorlatok, varázslás, átokmondások,

---

²² Vö. Koch, i.m., p. 165k.; D. Scheunemann, „Evangelisation unter Okkultisten und Spiritisten” [Evangelizáció okkultisták és spiritiszta-k között], in: *Alle Welt soll sein Wort hören. Lausanne-Dokumente*, hrsg. V. Lausanner Kongreß für Weltevangelisation, Neuhausen-Stuttgart 1974.

- szellemidézés, jelek magyarázása, halottaktól tudakozódás);
- 2Királyok 23,4kk. (bálványimádás, asztrológia);
  - Ézsaiás 47,12-14 (szellemidézések, varázslás, asztrológia);
  - Jeremiás 10,1-16 (bálványimádás, asztrológia);
  - Jeremiás 27,9k. (hamis próféták és álomfejtők, jövőmondás, jelek magyarázása, varázslás);
  - Ezékiel 13 (hamis próféták, látnokok és békeapostolok);
  - Cselekedetek 19 (varázslás);
  - 1Korintus 10,20 (bálványimádás, pogány vallások);
  - Galata 5,19-21 (bálványimádás, varázslás);
  - Jelenések 21,8; 22,15 (bálványimádás, varázslás).

Ezután az okkult megkötözöttségben lévő személynek *meg kellene vallania*, mely területeken követett el okkult cselekedeteket, és mi vezette erre. A bűn hatalma ugyanis csak akkor törhető meg, ha a bűn nyilvánosságra kerül. Ennek során szükséges például a személyes varázsszöveg átadása, vagy az okkult könyvek, bálványfigurák, szerencsetárgyak, amulettek és hasonlók kiszolgáltatása és megsemmisítése. Az érintettnek mindezekről a dolgoktól radikálisan *el kell szakadnia*.

Ha minden okkult kötöttség ismertté vált, és minden okkult tárgy megsemmisítésre került, akkor következhet a *megszabadulás*. Ebbe beletartozik a megkötözött személy feloldozása Jézus Krisztus nevében, Jézus megváltó keresztáldozatának az elfogadása, és az élet teljes átadása Istennek. Kurt Koch helyesen írja: „Aki szabad akar lenni, abban meg kell lennie a készségnek, hogy életét teljesen Krisztusra bízza. Különben nincs szabadulás az összes kötelékektől.”²³

Detmar Scheunemann a következő példát egy *feloldo-*

²³ K. Koch, Okkultes ABC [Okkult ABC] i.m., p. 757.

zási imádságnak nevezi: „Nemet mondok az ördögnek és minden művének. Már semmi joga sincs az életemhez. (Ekkor következik az összes okkult gyakorlat név szerinti megnevezése.) Jézus nevében elszakadok ezektől. Most átadom az életemet neked, Istennek az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek. Csak neked akarok engedelmeskedni, és benned akarok bízni, napjaim végéig.”

Ezek után a megszabadult embernek hit által Jézus Krisztusban *meg kell erősödnie*, és *növekednie kell*. Csak így lehet a démoni világból jövő támadásokat elhárítani, és egy új megkötözöttséget megakadályozni. Erre a célra szolgálhatnak: egy tartós lelkigondozás; hívő keresztyének közösségébe való bekapcsolódás; rendszeres bibliatanulmányozás és imádság; Jézus Krisztus védelmének és vérének igénybevétele; megerősíttetés az Úrvacsora által; minden okkult barátság és kapcsolat megszakítása; az élet minden területének teljes kiszolgáltatása Jézus Krisztusnak az Ő Igéje értelmében.

A GYŐZTES OLDALÁN

Azt, hogy azok az emberek, akik mélyen belebonyolódtak az okkultizmusba és pogány vallásosságba, megszabadulhatnak, egy férfinak a beszámolója bizonyítja, aki egykor saját maga hindu guru volt, és „istenként” tisztelték. Az ő példája bátorítson arra, hogy megmutassuk másoknak is a szabadításhoz vezető utat. Rabindranath Maharaj ezt mondja el:

„Krisna azt mondta, hogy sok út létezik, Buddha azt mondta halála előtt, hogy nem találta meg az utat. Jézus azonban azt mondta: 'Én vagyok az út.'”

Ezen komolyan el kellett gondolkodnom. Egy ilyen erőteljes üzenetet nem tudtam figyelmen kívül hagyni. Sok belső konfliktus és harc után végül térdre borultam és elmondtam egy imádságot, amelyben kértem Jézus Krisztust, hogy bocsássa meg minden bűnömet, jöjjön be az életembe, és hozzon kapcsolatba a valóságos, élő Istennel.

Abban a pillanatban, amikor elmondtam ezt az imádságot, valami megrendítő dolog történt. Szó szerint éreztem, hogy sötét dolgok tonnányi súlyától szabadultam meg. Először ismertem fel, hogy minden misztikus tapasztalat, amit szereztem – a látomások, a misztikus zene, az asztrális utazások, az istenek, akiket felkerestem és akikkel beszéltem, a természetfeletti erők –, mind a sötétség részei voltak, ami most elhagyott.

És Jézus Krisztus, aki ezt mondta: „Én vagyok a világ világossága”, belépett az életembe. Teljesen megváltoztatót. Teljesen átalakított, új emberré lettem. Valóban újjászülettem!

Elmondhatom, hogy Jézus Krisztusban a valóságos és élő Istennel találkoztam, és benne tartós békességet és valódi reménységet találtam, amit hindu bölcsként sohasem tapasztaltam meg. Képes lettem arra, hogy embereket az Ő szeretetével szeressek, akiket azelőtt vallásosságom ellenére gyűlöltem. Krisztus egy teljesen új dimenziót hozott az életembe. Őbenne találtam meg az élet igazi értelmét.²⁵

Most ti is, kedves Olvasók, ez előtt a döntés előtt álltok: „Hit vagy babona?” Folytassátok tehát az olvasást a következő oldalakon.

Hit vagy babona?

Belenéztetek már ma a horoszkópokba? Nos, akkor a Skorpiók tudják, hogy ez az idő előnyös az üzletkötésre. A Nyilas rossz idők elé néz, a Bikát egy szerelmi kaland várja, a Kos pedig mélypontra jut. És ha majd 13-a lesz, legjobb rögtön ágyban maradni, hiszen történhetne egy baleset is. Mindenekelőtt azonban el ne kezdjél semmit, mielőtt „toi, toi, toi”-t ne mondtál volna, jó erősen szorítva a hüvelykujjad, és fontos egy patkót csúsztatni a zsebbe!

---

²⁵ Idézet: D. Hunt Götter, Gurus und geheimnisvolle Kräfte. Was steckt hinter dem Sekten-Boom? [Guruk és titokzatos erők. Mi rejlik a szekták virágzása mögött?], Basel/Gießen 1984, p. 220 k.

Bármilyen tréfásnak is tűnik ez a viselkedés, egyesek komolyan vagy félig komolyan veszik. Egy ismerősöm ezt mondta: „Hiszen én, hiszek Istenben. De az nem árthat, ha a csillagjegyeket is belevonom a döntéseimbe – ugye?”

S ezzel már benne is vagyunk a „babona” téma közepében, amit két kérdés alapján szeretnénk megközelíteni:

- Mi a babona, és mi viszi rá az embereket a babonás gyakorlatokra?
- Mit ér a babona, és mit mond ezzel kapcsolatban a Biblia?

MI A BABONA, ÉS MI VISZI RÁ AZ EMBEREKET A BABONÁS GYAKORLATOKRA?

Babona a legtágabb értelemben mindenfajta hit, amelyiknek nem Isten a tartalma. *Hinni azt jelenti: Isten az ember Ura. A babona jelentése: az ember akar úr lenni Isten felett.* Ahol keresztyén hit van, ahol minden bizalom és minden reménység egyedül Jézus Krisztusba helyeztetik, ott nincs hely a babona számára. A babona az istenhit nyilvánvaló vagy elrejtett hiányának a tünete. A babona tehát végső soron hitetlenség, mivel a hit terén nem létezik egy „is – is”, nem létezik langyosság (Jel 3,15k). Luther azt mondta, amihez szíved szerint ragaszkodsz, az az istened. Bálványokhoz és e világ mulandó dolgaihoz ragaszkodunk-e, – vagy egyedül az Úr Jézus Krisztusban hiszünk?

A babona tehát *tágabb* értelemben véve: bizalmunkat abba helyezni, ami távol tart Istentől. Ezek lehetnek okkult gyakorlatok, de lehetnek ideológiák, keresztyénségen kívüli és álkeresztyén világnézetek, bálványimádás, emberimádás és önzés is.

Szűkebb értelemben a babona bizonyos babonás gyakorlatokra vonatkozik az okkultizmus terén, és ezért itt elsősorban erről kell szólni. Csak néhány ezek közül:

- asztrológia (csillagokba vetett hit)
- spiritizmus (szellemekbe vetett hit)

- amulettekbe- és talizmánokba vetett hit
- számokba vetett hit
- ingázás, ráolvasás a betegekre
- tenyérjósítás és kártyajósítás
- varázslás
- jövendölés és jóslás

Mi vezet embereket ilyen babonás gyakorlatokhoz? Azt lehetne mondani: *minden babona valamilyen hamis életvágyból és az élet félelmeiből származik*. Az ember többet akar tudni, és ezáltal többet akar elérni, mint amit a természetes érzékek segítségével tud. És mivel Istent nem lehet kívánság szerint „kikérdezni”, az ember elmegy a kártyavetőhöz, asztrológushoz, jövendőmondóhoz vagy csodadoktorhoz (vö. amikor Saul kikérdezte az endóri halottidézőt; 1Sám 28). Az ember azt hiszi, hogy a jövőbe, a szellemi világba való betekintés és vélt egyéni rendeltetésének megtudása által boldogabb lesz.

Valójában az ellenkezője következik be. Ki az, aki pl. boldog, amikor egy jósnőnél tudomást szerez nemsokára bekövetkező haláláról – vagy egy közelgő szerencsétlenségről – vagy a saját gyengéiről? Hiszen ez is előfordulhat, és így történt Saullal is (1Sám 28). A jövendöléseknek egyáltalán nem kell mindig szép és pozitív dolgokat tartalmazniuk. Amikor egy jövendőmondó csak pozitív dolgot „jósol”, biztos lehet benne az ember, hogy becsapja. Ha viszont negatív dolgot jósol, annak rettenetes következményei is lehetnek.

Ismertek olyan esetek, amelyekben embereknek „kijelentették”, hogy ekkor meg ekkor meg fognak halni. És valóban betegek lettek és meghaltak, de nagyon valószínű, hogy a félelemtől, ami az egyre közeledő halálidőpont miatt egyre erősödött. A jövendölés által az ember egész lényének egy negatív programozása következett be. De vannak valóságos jövendölések is, és ezzel elérkeztünk a következő kérdéshez:

MIT ÉR A BABONA, ÉS MIT MOND EZZEL KAPCSOLATBAN A BIBLIA?

A Biblia az összes babonás gyakorlattal kapcsolatban egyértelmű állásponton van.

- Alapvető az első parancsolat (2Móz 20,3, 5Móz 5,7): *„Ne legyen más Istened rajtam kívül!”* Csillagok, amulettek, szellemek azonban más istenek a babonások számára. S ami még rosszabb: attól a vágytól hajtva, hogy ismerje a jövőt, az ember maga akar olyan lenni, mint Isten (1Móz 3,5).
- Azután a második parancsolat (2Móz 20,4kk, 5Móz 5,8kk): *„Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, ami fenn az égben, lenn a földön, vagy a föld alatt a vízben vannak! Ne imádd, és ne tiszteld azokat.”* A képek tilalma arra vonatkozik, hogy az ember semmilyen tárgyszerű dolgot ne imádjon. Isten a maga fenségében a teremtett lények és dolgok felett áll, és a teremtett lények és dolgok nem méltók az imádatra. Mindenfajta teremtmény imádata a Teremtő helyett, legyen az akár egy emberek alkotta (!) istenkép, az bálványimádás, ezért babonáság (Róm 1,22-25).
- 5Mózes 18,9kk: *„...Ne legyen köztetek olyan, aki fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző! Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottaktól tudakozódó... Mert utálatos az Úr előtt mindaz, aki ilyet cselekszik...”. Az ilyen gyakorlatok itt világosan elítélésre kerülnek.*
- Más helyeken a babona mint a pogányságba való visszaesés kerül megnevezésre, és az érintettet az Isten népéből való kiirtás fenyegeti; vö. különösen 2Mózes 22,17; 3Mózes 20,6; Ézsaiás 8,19; Jeremiás 2,13; Galata 4,8kk; 5,19kk; Jelenések 21,8.

A Biblia tehát világosan mondja: *Ne bocsátkozz bele a babonás gyakorlatokba!* Ne nyúlj hozzá, különben könnyen megégetheted a kezedet! Ha már kapcsolatba kerültél vele, gyakorolj bűnbánatot! Miért van szükség erre a nyomatékos figyelmeztetésre? Két dolog válik világossá:

Egyrészt, igen sokan vannak, akik a babonás emberekből élő csalók. A szélhámosságért kihúzzák a babonások zsebéből a pénzt (de az újságok napi horoszkópja még magának az asztrológiának a szabályaival sincs összhangban; egy teljesen kétséges eredményű horoszkópot is csak egyénileg, és hosszadalmas számítások után lehet összeállítani). A csalónak azonban nincs helye Isten országában.

Másrészt vannak esetek, amelyek mögött több rejlik, mint csalás. A Biblia ugyanis úgy ismeri a *Sátánt*, mint élő, személyes hatalmat (Jel 20,2). A Sátán egy sereg démon felett uralkodik, gonosz szellemek, bukott angyalok és egy istenellenes birodalom felett (Lk 10,17k; Mt 12,22kk; Ef 6,11kk). Úgy tevékenykedik, mint az ember vádlója Isten előtt (Jób 1,6kk), mint kísértő gonosz a világban (Mt 4,1kk). Nem abszolút ellenhatalom Istennel szemben, hanem Isten egy szigorúan meghatározott működési teret szab neki, hogy befolyást gyakoroljon az emberre (vö. Jób 1k). Számára a mi gyengeségünk jelenti a nagy pillanatot (Mt 4,2; 6,13). Ha megnyitjuk magunkat neki, lecsap ránk. Ez azt jelenti: ha belemegyünk olyan gyakorlatokba, amelyek azt ígérik, hogy Isten mellett és Isten nélkül boldogsághoz és ismerethez vezetnek, akkor a Sátán démoni seregével hatalomra jut az életünkben.

Ebben van a babona nagy veszélye: aki az Istenben való elrejtettségéből kilép, minden más hatalomnak, a Sátánnak is a befolyása alá kerül. Aki elhagyja Isten védvonalának körét, az a Sátán befolyáskörébe lép. *Aki veszélynek teszi ki magát, elpusztul abban.*

Arno Pagel, a híres evangélista beszámol egy férfiről, aki álmatlanság és öngyilkossági gondolatok miatt került lelkigondozása alá. Ez az ember elmondta: „Mindig gyo-

morgörceim voltak, és egyik orvostól a másikhoz rohan-
tam... Akkor hallottam egy csodatevőről, aki ráolvasással
minden betegséget meggyógyít. Rám tette a kezét, és
közben varázsigéket mormolt, de Isten neve is előfordult
benne.” – „És ez segítséget jelentett az ön esetében?” – „A
gyomorhaj eltűnt. Külsőképpen meggyógyultam, de belsőleg
megbetegedtem. Azóta van az álmatlanság, a nyugtalan-
ság és a rettenetes félelem.”

Ebből kiderül: gonosz hatalmak is tudnak külsőképpen
segíteni és csodákat tenni, sőt Isten nevével való vissza-
élés által is. De az adó, amit megkövetelnek, a „lélek”,
vagyis az ember örök életének feláldozása (vö. Mt 24,24;
2Kor 11,14; 2Tesz 2,9; Jel 13,13k). Így ismeri a Biblia a
megszállottság problémáját is (Mt 8,28kk; 10,8; 12,22kk
stb.) A leírások olyan plasztikusak és konkrétak, hogy az
ember a megszállottságot aligha tudja a pszichoszomati-
kus zavarok antik leírásaként elintézni, amint az ma gyak-
ran történik. Ma bizonyára sok betegséget meg lehet orvo-
silag magyarázni, ez azonban nem zárja ki a démoni
megszállottságot (kevés eset kivételével).

Mindazonáltal, nemcsak démoni hatású, hanem Isten
hatására létrejött csodák is vannak. Hogyan lehet ezeket
megkülönböztetni egymástól?

- *A démonok által tett csodák látszatcsodák (miráku-
lumok), amelyek a színpadias, a szenzációs, a tö-
meges látványosságra törekszenek. Rítusokon, ce-
remóniákon és varázsláson alapulnak. Az alattomos
vonás mindebben az, hogy nagyon szívesen álcáz-
zák magukat isteni csodáknak, és Isten nevét veszik
a szájukra. De csak külsőleges gyógyulást keltenek,
a belső átalakulás, bűnbocsánat és a Jézus Krisz-
tushoz való megtérés nélkül. Gyakran vannak kap-
csolatban pénzszerzéssel, és valójában a csodate-
vőt dicsőítik, nem pedig Istent. Elvezetnek egy
egészséges, tevékeny élettől a mulandósághoz és a
közömbösséghez, a rajongáshoz. Klasszikus pél-*

dája ennek a Szentírásban a varázsló Simon mágus (Csel 8).

- Ezzel szemben, az *Isten által tett csodák* egyedül Isten dicsőségét keresik. Mindig ingyen történnek, és legtöbbször csendben (a továbbmondás és dicsékvés tilalma). Bűnbánat és imádság közben válsóulnak meg. Az embereknek nyújtott segítség bűnbocsánattal van összekötve, ami az egyetlen alapja a teljes gyógyulásnak és megszabadulásnak. Egy egészséges, természetes élethez, értelemhez és az embertársakért végzett munkához segítenek (vö. a béna meggyógyítása Mk 2,1kk; továbbá Mt 8,4; 12,38kk; 16,1k stb.). Minden isteni csoda előfeltétele az igazi teljhatalom, ez pedig isten ajándéka; ezzel nem szabad dicsekedni (Lk 9,1k; 10,17kk).

BEFEJEZÉSÜL MÉG NÉHÁNY FONTOS UTALÁS

1. A pszichológiában kifejlődött egy kutatási ág, amelyik a természetfeletti tudományának tartja magát: ez a *parapszichológia*. Kísérletet tesz arra, hogy természetfeletti jelenségeket racionálisan magyarázzon meg, viszont ezzel újra meg újra határokba ütközik. Bár analizálni tud jelenségeket, de nem tudja megragadni a jelenségek háttérét és okait. Ezáltal (eltekintve a csalástól) az egyedi esetekben nyitva marad, hogy természetes, pszichológiai, démoni vagy isteni okokról van-e szó. De a felhatalmazással bíró keresztyének szemei számára vannak kritériumai a szellemek közötti különbségtételnek (1Kor 12,10), amint a fenti példa a csodával kapcsolatban ezt bemutatta.

2. A babona végzetes fatalizmushoz (a „sorsba” való vak beletörődés) és eudémonizmushoz (felelőtlen törekvés a boldogságra) vezet. A *fatalizmus* jelentése: ha a jövő ismert, semmit sem lehet változtatni. A babona által befolyásolt személy vagy passzív rezignációba (beletörődésbe) ássa el magát, vagy beteges félelem tör rá. Az *eudémonizmusban* a boldogság utáni törekvés az uralkodó. Aki csak

a maga boldogságát keresi, elhanyagolja kötelességeit és ezáltal a felebaráti szeretet elemi parancsolatát. Például nagyon veszélyes lehet egy jövőmondó tanácsa: „Menjen külföldre! Ott megcsinálja a szerencsáját.” Ugyanis, egy így félrevezetett fiatalember helye talán éppen otthon van, ahol beteg anyját kell ápolnia.

3. Amikor a Biblia babonás gyakorlatokról számol be, azt *mindig* a 2Mózes 20 és az 5Mózes 18 negatív előjelével kell szemlélni. A Máté 2,1kk (bölcsek) sem az asztrológia igazolását mutatja be. Isten ebben az egyedi esetben (!) egy természetfeletti jelenséget használt fel, hogy a pogányoknak megmutassa az utat minden népek újszülött Megmentőjéhez. A sötét, csillagokba vetett hittől eljutnak az élet világosságához. A Messiásról és az Ő jelentőségéről már hallottak azelőtt, az egyetlen, *mindig* megközelíthető és isteni kijelentésforrás, a Szentírás alapján. Isten, a Teremtő, teremtményei (itt: a csillagok) felett áll, és mi csak akkor tudhatunk meg tényleg valamit, ha Isten ki akarja jelenteni nekünk (Ézs 8,16kk; 47,12kk).

4. Döntő fontossága van számunkra annak, hogy a Szentháromság Istenen kívül senki sem lehet a mi tiszteletünk és félelmünk tárgya, sem angyalok, sem démonok, sem emberek, sem tárgyak (Kol 2,18; Zsid 1; Jel 19,10). *Nem a Sátánban, hanem Jézus Krisztusban hiszünk.* Bár számolnunk kell a démonok létezésével, de szabad nem rájuk néznünk, és életünket bizalommal Jézus Krisztusnak ajánlanunk. Ha Jézussal élünk, megőriz bennünket, és semmilyen hatalom nem szakíthat el az Ő szeretetétől (Jn 12,31; Róm 8,38k).

Irányváltás – elkezdődik az élet!

Egy férfi 130 km sebességgel száguld az autópályán. Hirtelen egy közlést hall a rádióban: „Figyelem, figyelem! A hannoveri autópályán Kassel irányából egy kocsis jön az ellentétes oldalon. Vezessenek nagyon óvatosan!” A férfi

kikapcsolja a rádiót és csodálkozik: „Egy kocsi? Nem, szá-
zak jönnek velem szemben!”

Talán hallották már ezt a hátborzongató viccet. Egy ember rossz irányban autózik az autópályán, és nem is tudja. A többieket tartja bolondoknak, és nem veszi észre, hogy ő maga az, aki rosszul közlekedik. Azt sem veszi észre, hogy önmagát és a többieket nagy veszélybe sodorja. Csak egy radikális irányváltás menthetné meg őt és a többieket is. Meg kellene ragadnia a kormányt, és meg kellene fordulnia a kocsival. Meg fogja tenni? Megváltoztatja az irányt?

Ami először viccnek hangzik, hirtelen halálosan komoly lesz, ha ezt a történetet a saját helyzetünkkel hasonlítjuk össze. Nemcsak egy ember, hanem egy egész nép is rossz irányba tévedhet. Egy egész nép elhagyhatja az élet útját, és a pusztulás útjára válthatja. Az élet útja az Istennel járt út. Aki elhagyja az Istennel járt utat, automatikusan az ellenkező irányú pályán találja magát: a pusztulásnak és a romlásnak az útján, a Sátán útján.

Ami érvényes volt az ószövetségi időben, számunkra is érvényes ma: „Térjete meg gonosz útjaitokról és gonosz tetteitekből!” (Zak 1,4). Hagyjátok el a romlás útját, és vált-
satok át Isten jó útjára! Vagy újszövetségi megfogalmazás szerint: Hagyjátok el a széles utat, amelyik a kárhozatba visz, és járjatok a keskeny úton, amely az örök életre visz! (Mt 7,13k)!

A próféták újra meg újra óvták Izráel népét a hamis utaktól, de nem hallgattak rájuk. A Királyok 2. könyvében a nép engedetlensége érthető, és újra meg újra aktuális szavakkal van leírva: „Ezért az Úr így intette Izráelt és Júdát összes prófétája és látnoka által: Térjete meg gonosz utaitokról, és őrizzétek meg parancsolataimat és rendelkezéseimet a teljes törvény szerint... De ők nem hallgattak rájuk, hanem úgy megkeményítették nyakukat, amilyen nyakasak voltak őseik is, akik nem hittek Istenükben, az Úrban. Megvetették rendelkezéseit és szövetségét, ...és intelmeit, amelyekkel intette őket. Mivel a hiábavaló-

ságot követték, maguk is hiábavalók lettek, ...és öntött bálványt csináltak maguknak: két borjút. Asérá-szobrot is készítettek, és leborultak az ég minden serege előtt, és szolgálták a Baalt. Elégették áldozatul fiaikat és leányaikat, varázslást üztek, kuruzsoltak. Arra ragadtatták magukat, hogy azt tegyék, amit rossznak lát az Úr; így bosszantották őt” (2Kir 17,13-17; rövidítve).

Isten jogos haragja félelmetes: az országot feldúlják, a népet megosztják, és végül száműzetésbe viszik. *Az út Isten nélkül és Isten ellen pusztulásban végződik.* Isten nem engedi, hogy gúnyt üzzenek belőle.

Most pedig tekintsünk a mai időnkre! Olyan sokat változott az akkori időkhöz képest? Sajnos nem! A mi úgynevezett keresztyén Nyugatunk messze nem olyan keresztyén, mint amilyennek látszik. Hány ember engedelmeskedik ma igazán Isten akaratának? Hányan veszik figyelembe a Tízparancsolatot? Hol lehet igazi szeretet találni Isten iránt, a felebarát, a szülők, a gyermekek, a házastárs iránt? Nem foglalták-e már régen el a bálványok a valóságos Isten helyét – a jólét, a kényelmesség, a technika, az emberimádat, az okkultizmus bálványai? Nem törekszik-e ma a legtöbb ember az értéktelen, a mulandó dolgokra? Nem az asztrológiában, a jóslásokban, a varázslásban és a keleti misztikában keresik-e válaszukat a Biblia valóságos Istene helyett? Nem tapossák-e ma lábbal az emberi élet méltóságát (gondoljunk csak pl. a terhesség megszakítással, a génmanipulációkkal, az embriókereskedelemmel és az eutanáziával kapcsolatos vitákra)? Nem terjeszkedik-e ma egészen nyíltan egy új pogányság például az alternatív és feminista mozgalomban, amelyik a Baal-, Astarté- és más kultuszokat akar bevezetni?

Az ilyen jelenségek gyökere az, hogy népünk nagy része elveszítette a hitét. Ez a nép elszakadt élete forrásától, Istentől, és a pusztulásba vezető irányt választotta. Gyűlölet, ellenségesség és háborúk a kihatásai azután ennek az iránynak. Gyökeres irányváltás szükséges még ebben az

órában – ma éppen úgy, mint akkor, ma éppen úgy, mint a jövőben.

Isten vár a mi megtérésünkre. „*Térjetelek meg hozzám, így szól a Seregek Ura, és én is hozzátok térek, így szól a Seregek Ura*” (Zak 1,3). A mi hűtlenségünk közepette Isten hű marad. A mi hitelenségünk közepette Isten kitart mellettünk. Szeretetlenségünk közepette Isten szeretete nem enged el bennünket. „Stop! Megfordulni!” – kiáltja nekünk Isten. „Változtasd meg életed irányát! Tervem van az életeddel – s ez egy jó terv. Megadom számodra az irányt egy tartalmas, örök élethez” – mondja Jézus Krisztus, mert: „Én vagyok az élet” (Jn 14,6).

Engedjék meg, hogy egy személyes beszámolóval fejezzem be. Tizennyolc éves koromig én is rossz irányban közlekedtem a pusztulás útján. A keleti misztikában, a jóga, a vegetarizmus és az antropozófia területén kerestem az üdvösséget. Fanatikus követője voltam ezeknek az irányzatoknak, sőt elkezdtem újsághíreket és folyóirat-cikkeket írni, előadásokat tartani ezekről. A szívem mélyén azonban éreztem, hogy ez nem az igazság. Semmi jó nem lakik bennem, nincs erőm önmagam tökéletesítésére, és egy sötét hatalom vesz birtokába.

Először 1976-ban hallottam az iskolatársaimtól tudatosan Jézus Krisztusról. Megértettem, hogy felém nyújtja megmentő kezét, és a sötétség útjáról a világosság útjára akar vezetni. Hónapokig tartó küzdelemben került, amíg Jézus Krisztus kinyújtott kezét megfogtam. Ez egy radikális irányváltás volt az életemben. Amikor megtettem, igen nagy öröm töltött el, és mélységes béke költözött belém. Mindazoknak az éveknek a során, amelyekben én most már Jézussal élek és Őt követem, ez az öröm és ez a béke soha nem hagyott el, még a nehéz időkben sem.

Ezt az örömet és ezt a békességet szeretném minden olvasómnak is kívánni.

A Harry Potter mánia

(írta: Prof. Dr. Reinhard Franzke)

ÁRTALMATLAN FANTÁZIA VAGY VESZEDELMEZ MÁGIA?

A világszerte keltett Harry Potter mánia már régen elragadta Németországot is. Sok millió gyerek olvassa a regénysorozatot. „Harry Potter” partikat rendeznek, varázsnnyakláncokat hordanak, varázsvesszőket és más varázseszközöket vásárolnak. Egy valamikori munkanélküli tanárnő forradalmasítja a civilizált világot egy Harry Potter nevű internátusi diákról szóló regényekkel, és azoknak szerte a világon sokmillió példányszámú megjelenésével. Az a rendkívüli benne, hogy az internátus egy varázslóiskola, és Harry egy varázslótanonc, aki beavatást nyer a mágikus és sötét mesterségbe.

A gyerekekhez hasonlóan a média is „el van ragadtatva”. A Harry Potter regények állítólag csodaszép mesék, felkeltik a fantáziát, izgalmasak és tanulságosak, az olvasásra ösztönöznek, és erősítik a gyerekek öntudatát. A gyerekek megtanulják belőle, hogy a saját erejükben bízhatnak, és kedvezőtlen körülmények ellenére is kitartsanak. Tudósok és pedagógusok ajánlják a Harry Potter olvasmányokat, és a szerző – időközben már többszörös milliommós – elnyerte az irodalomtudományok tiszteletbeli doktora címet.

Egy sajtótájékoztató után a Saar-vidéki (Németország) kultuszminiszter (CDU) elrendelte, hogy a Harry Potter regényeket olvassák az angolórakon. Ez azt jelenti, hogy ezután a kötelező oktatás során be kell vezetni gyermekeinket Harry Potter világába. De mi is ez a világ, amibe be kell vezetnünk? Milyen fantáziák és gondolatok uralják majd a gyerekeinket?

HARRY POTTER VILÁGA

a) A mágia és a természetfeletti jelenségek világa

Harry Potter világa a mágikus és természetfeletti jelenségek, a boszorkányság és a varázslás világa. Mágikus szereplői vannak, mágikus tárgyak és segédeszközök, mágikus szertartások és mágikus tantárgyak. Egyes dolgok láthatatlanná válnak, tárgyak és személyek lebegni tudnak, egyesek más emberekké vagy állatokká tudnak átváltozni, vagy fordítva, egyes tárgyak beszélni tudnak, falak és ajtók nyílnak meg, emberek állatokkal, pl. kígyókkal beszélnek.

Harry Potter világában létezik a lebegő, az emlékeztető, az átváltoztató, a lefegyverző, megmerevítő és a gyógyító varázslás. A varázsmesterséghez tartozik az emberek felfújása (!), a ráolvasás és az elátkozás, a transz bevezetése, az emlékezet törlése(!), a láthatatlanná tétel, a testi átváltozás, a jövendölés, varázssitalok készítése, kimutathatatlan mérgekkel való öldöklés, a „fekete mágia”, a „védekezés a sötét mesterségekkel szemben” és végül „a félelem felszabadítása”.

b) Az undorító állatok és szörnyetegek világa

Isten teremtett világában vannak szép és aranyos, valamint undorító állatok, érzékelhető és láthatatlan lények is. Harry Potter világa, amelybe gyerekeinknek bevezetést kellene nyerniük, az undorító állatok és szörnyetegek világa. Az undorító állatok közé tartoznak a kígyók, patkányok, denevérek, a vérszívó piócák, békák, csigák, hernyók stb. A szörnyetegek közé tartoznak:

- a tündérek, manók, gnómok, szörnyek, koboldok, törpék, apró manók;
- a vámpírok és gonosz farkasok;
- a szellemek, áttetsző szellemek, vízi szellemek, dobáló szellemek;

- a sárkányok és óriás szörnyek;
- az egy lábú bicegők, kámzsások, pikkelyes majmok, háromfejű kutyák, óriáspók és óriáskígyók;
- monstrumszerű teremtmények, „kis bestiák”, „csúf szörnyek”; „rettenetes lélekpusztítók”, akik kiszívják a lelket, és az embereket állati lényekké változtatják; „undorító zöld teremtmények”, „visszataszító teremtmények”, „irtózatot alakzatok”.

Harry Potter világa a varázslók és szörnyetegek támadásaitól való szüntelen félelem világa, az élet pedig egy állandó védelmi harc.

c) A rettegés, a rémület, az undor és a félelem világa

Harry Potter világa a horror, a rémület, az irtózat és a félelem világa. Ebben a világban többek között a következő élmények és „élvezetek” találhatóak:

- csigákat öklendeznek
- békaagyvelőt szórnak széjjel
- undort keltő bűz
- belsőségek kukacokkal
- farkunknál fogva felszögezett macskák
- állati belsőségek, amelyek kilógnak
- piócák széttaposása
- tányér nagyságú szemek
- dinnye nagyságú orrok
- sok karú boszorkányok, akiknek a karjai a fejükből növekednek ki
- varázssitalok iszappal, patkányfarokkal, hajjal, pókokkal
- szárított svábbogarak stb.

d) Az elmebetegség és őrültség világa

Harry Potter világa az elmebetegség és őrültség világa. Harry Potter élményei hasonlítanak a pszichiátriai betegek

kéhez, amelyeket a pszichiáterek mint pusztán „hallucinációt” intéznek el. Sámáni (és bibliai) nézetből valóban létezik a szörnyetegeknek ez a világa. A sámánok utazásai az alvilágba, azok szinte mindig ilyen szörnyetegekkel való találkozások. Mint a sámánok és sok pszichiátriai beteg, Harry Potter is láthatatlan lények hangját hallja, amelyek megfélemlítik, és kimondottan a gyilkolásra szólítják fel. Pontosan ezt lehet minduntalan hallani ámokfutóktól, szexuális bűnözőktől, elmebetegektől.

A HARRY POTTER PEDAGÓGIA LÉNYEGE ÉS VESZÉLYEI

1. Az elrendelt Harry Potter pedagógia az első bevezetés a mágia és a sátánizmus *valóságosan létező vallási kényszerképzetéibe*, annak alapgondolataiba és alapfogalmaiba, tanításaiba és gyakorlatába. A tudományos-racionális gondolkodást mágikus gondolkodással akarja helyettesíteni, és a gyerekeknek mágikus képességeket és technikákat akar továbbadni. A boszorkányok, mágusok és sátánisták irodalma, valamint a más országokból és kultúrákból való emberekről szóló beszámolók világossá teszik, hogy a mágia és a boszorkányság nem csupán fantázia. A mágia és a boszorkányság egy reálisan létező vallásos téves rendszer, amely működik, és végtelenül sok bajt okozhat, mindenekelőtt azért, mert mindig vér- vagy akár emberáldozatot is be kell mutatni; valamint azért, mert a mágia és a boszorkányság rendkívül veszélyes, sőt bizonyos körülmények között életveszélyes, és előbb vagy utóbb súlyos testi és szellemi betegségeket okozhat.

Fekete-Afrika sok részén ezért emberek milliói páni félelemben élnek amiatt, hogy családtagjaik belebonyolódnak a mágiába és a boszorkányságba, mert fájdalmas tapasztalataikból tudják, hogy a boszorkányoknak és a kuruzslóknak, valamint azok pácienseinek vér- vagy akár emberáldozatot kell hozniuk ellenszolgáltatásul varázslásukért. Ezenkívül, újra meg újra beszámolnak (nekem) arról, hogy Fekete-Afrikában a legtöbb család a varázslás

és a boszorkányság következtében családtagokat veszített el. Mindenekelőtt a szép asszonyok számítanak ott kívánatos áldozatnak boszorkány-körökben.

A Harry Potter pedagógia horror- és undorgyakorlata a sátánizmus állandó alkotórésze, amihez hozzátartozik a gyermekek és az asszonyok rituális megrontása és rituális meggyilkolása. Tartani lehet attól, hogy további kötetekben a véráldozat jelentősége is megmagyarázásra kerül.

2. A Harry Potter pedagógia *keresztyénellenes és okkult jelleggel* bír. Vét a keresztyén hit és Isten Igéje ellen. A Harry Potter pedagógia szerint a belső vagy lelki szemnek meg kell nyílnia, pl. a szörnyetegek képeivel vagy a velük kapcsolatos elképzelésekkel való szembesítés/találkozás által, valamint a lazítás és a gondolkodás kikapcsolásának a segítségével. Bibliai szemlélet szerint megnyílik a kapu a sötétség birodalmába.

A bibliai szemlélet szerint a boszorkányok és a mágusok a sötétség hatalmaival, a gonosz szellemekkel és démonokkal működnek együtt, amelyek minden lehetséges alakot magukra tudnak öltetni, és önmagukat a „világosság angyalainak” tudják álcázni. Isten Igéje tiltja a mágiát. Az Ószövetségben ez olvasható: „...Senki ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző. Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottaktól tudakozódó” (5Móz 10kk). Az Újszövetségben ez van megírva: Rettenetes sorsuk lesz azoknak, akik... okkult gyakorlatokat űznek... mindegyiknek osztályrésze lesz a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál... mely örökre elszakít Istentől (Jel 21,8; 22,15).

3. A Harry Potter pedagógia a *vallásos* nevelés egyik elvetendő formája; a mágia és a mágusok világának vallási tanításait és gyakorlatát dicsőíti. Ugyanakkor hátrányosan megkülönbözteti a mágiában nem hívőket, az ún. „muglikat”: a mágia és boszorkányság elutasítását, mint „középkori felfogás”-t. Lejáratja/rossz hírbe hozza, ami jó, ezért útkészítője lehet a mágiát elutasító keresztyénség üldözé-

sének. Harry Potter világa a mágia és a mágusok világa; a nem mágusok világa viszont az idegen, ismeretlen világ. A mágiában nem hívők – amely nézetet a nagynéni és a nagybácsi képviseli – „mélységesen gonosz emberek”. A Harry Potter pedagógia nagy álma, hogy „harmónia” lesz a mágusok és a nem mágusok között, azaz a mágia és a boszorkányság világszerte tapasztalható elterjedése és elfogadása következik, valamint a középkori körülmények visszafordítása.

A Harry Potter pedagógia célja, hogy visszavezesse Németországot a keresztyénség előtti időkbe, ill. a középkorba, amikor a boszorkányság és a varázslás fontos szerepet játszott – de van egy nagy különbség: a középkorban elítélték a mágiát és a boszorkányságot; de az „új korszakban” (New Age) a mágia, a boszorkányság és a varázslás társadalmi elismerése a cél (a keresztyén egyházakban is). A középkorban, valamint más kultúrákban is, mindig csak néhány kiközösített különc foglalkozott a társadalomban mágiával és boszorkánysággal, most viszont Németországban minden gyereknek és fiatalnak be kell vezetnie a mágia és boszorkányság titkaiba. Ehhez az új pedagógiához hozzátartoznak a kedvelt boszorkány-, hátborzongató és undorkeltő tréningek, az ún. csendgyakorlatok, a fantáziautazások, valamint sok más, ezoterikus és okkult gyakorlat az iskolákban.

Ami pedig még rosszabb: a beköszöntő korszak a mágia korszaka. A mágia korszakában minden embert be kell vezetni és be kell avatni a mágia tanaiba és gyakorlatába, és senki sem vonhatja ki magát az új pedagógia alól. E tekintetben a tanárok és a hatóságok nem ismernek tréfát, itt vége minden toleranciának. Azokat a gyerekeket, akik a Harry Potter olvasmányokat hitbéli és lelkiismereti okokból megtagadják, azokat a „modern tanárok” lelkiibetegeknek és terápiára szorulóknak minősítik – és ezzel rendkívül hátrányosan megkülönböztetik őket.

Azokat a gyerekeket, akik olyan országokból és kultúrákból származnak, ahol a mágiát következetesen eluta-

sítják, ahol az utolsó évtizedekben, a több száz keresztyén misszionárius és evangélista tevékenysége nyomán éppen csak megtértek a mágiából a keresztyénségbe, most már a német iskolákban arra kényszerítik, hogy a mágia és a boszorkányság tanaival és gyakorlatával foglalkozzanak. A legtöbb fekete-afrikai országban azokat a tanárokat, akik a gyermekeiket a mágiával hozták kapcsolatba, a szülők elűldöznék az iskolából, a hatóságok pedig azonnal elbocsátanak. Ezzel szemben Európában ennek a káros fejlődésnek a kritikusait megtámadják és nyomást gyakorolnak rájuk.

4. A Harry Potter pedagógia *alkotmányellenes*. Vét az állam világnézeti-vallásos semlegességével kapcsolatos kötelessége ellen. Ha már egy feszületnek és/vagy egy fejkendőnek (egy muzulmán nő fején) a látványa az alaptörvénybe ütközik, akkor a mágikus olvasmányok intenzív tanulmányozása a tanítás során egy állami iskolában mennyivel inkább.

5. A Harry Potter pedagógia *bevezetést jelent a gonosz pszichológiájába*. A rémület, a borzalom, az undor és a félelem az ördög és az ördög imádóinak pszichológiája. Az undortréning, valamint a rémület és a borzalom a különböző mágikus és okkult rendszerek állandó alkotórészei, így pl. a sátánizmusnak, a nemzetiszocializmusnak és neonácizmusnak, a kommunizmusnak, a sztálinizmusnak és a maoizmusnak, a tibeti tantrizmusnak, valamint sok más mágikus és titkos kultusznak.

Isten a Paradicsomot teremtette az embernek, egy szenvedés, betegség, öregség, nyomorúság és halál nélküli világot, egy félelem és rémület nélküli világot. Isten ellensége éppen az ellenkezőjét akarja. Csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson (Jn 10,10) – elrabolja a belső békességet, az egészséget, az örömet, a szeretetet stb. Isten ellenségének a világa, a rémületnek és a szörnyetegeknek a világa, akiknek pusztta látása is félelmetes rettegést és gyötrelmeket jelent.

Az undorító állatokkal, szörnyetegekkel és rémjelene-

tekkel való szembesülés a gyermeki lélekkel való brutális visszaélés. A rengeteg horrorjelenet megsérti és erőszakot követ el gyermekeink lelkén, a rémület, az iszonyat és undor képei meggyötrik és megfélemlítik a normális emberi lelket. Az érzékeny gyermeki lelket beteggé teszik, szellemileg összezavarják, depressziókat és rémálmokat okoznak, valamint befolyásolni fogják az iskolások tanulási és teljesítőképességét; hozzá fognak járulni az olyan emberi indulatok kiöléséhez, mint a részvét az együttérzés és a lelkiismeret, és elősegítik a készséget a szadista, erőszakos cselekedetekhez.

Miközben a politika a külföldiek és a sötétbőrűek elleni gyűlölet és erőszak ellen feltűnő tömegfelvonulásokkal szeretne szembeszállni, a Harry Potter olvasmányok éppen az ellenkezőjét érik el: alkalmasak rá, hogy hozzászoktassák a gyermeki lelket a gonosz, undorító és iszonyatos dolgokhoz, és támogassák az erőszakra való készséget és gyűlöletet.

A normális emberi reakció a rémületre, irtózatra és undorra az elutasítás vagy menekülés. Az a tény, hogy gyerekek milliói a Harry Potter regények iránt szenvedélyesen lelkesednek, azt mutatja, mennyire elterjedt a mágia és a boszorkányság szelleme. Ha a média, a véleményformálók, a tudósok és a pedagógusok „kedves meséről”, „csodálatos fantáziáról”, „hókuszpókusról” és ártatlan „nevetésről” beszélnek – és a gyerekek el vannak „bűvölve” az olvasmánytól –, kiderül, milyen hideg és eltompult már embertársaink és a gyerekek lelke; én magam az olvasás során többször is élmelyegtem. Ezért vonakodom attól, hogy további köteteket is elolvassak, további részleteket megismerjek, vagy éppenséggel „visszaadjam!”

Különben is, már csak annak a kérdésnek van jelentősége, milyen mélyen történik bevezetés a sátánista praktikákba, és hogyan reagál a „német kultúra” és pedagógia a mágia és a sátánizmus elterjedésére és dicsőítésére.

A Harry Potter regények valójában meg fogják mozgatni a gyermekek fantáziáját; közvetíteni fogják a gyermekek-

nek a mágikus gondolkodás alapvető elképzeléseit, valamint az első mágikus képességeket és gyakorlatokat. A Harry Potter mánia alapvetően meg fogja változtatni Európát. Hozzá fog járulni, hogy félretegyék a keresztyén elkötelezettségű Nyugat utolsó maradékát és értékeit – a mágia elutasítását –, és sok más irányzattal együtt (így pl. az ezoterikus gondolkodás és a New Age elterjedésével), bevezetésre kerüljön a mágia korszaka. E korszakban nem lesz tolerancia a „muglik” számára, akik elutasítják a mágiát, ők „gonoszok”, és az (uralkodó) boszorkányok és mágusok ellenségei.

A következmények pusztító hatással lesznek Németországra. A keresztyéneket, akik a mágiát elutasítják, és figyelmeztetnek a terjeszkedésére, kiközösíteni és üldözni fogják. Egyre több ember lesz lelkiileg beteg, szellemileg zavart, és a pszichiátriára beutaltak száma robbanásszerűen nő; a megbiztosítási hozzájárulást kíméletlenül emelni fogják, a „megmagyarázhatatlan” gyilkosságok, öngyilkosságok és ámokfutások száma növekedni fog. A szívbeli szeretet megbidegül, a gyűlölet és az erőszakra való készség növekedni fog. Az elfordulás a Biblia hiteles Istenétől, ugyanakkor pedig az odafordulás a mágia és a boszorkányság felé, isteni átkot fog hozni Németországra (valamint azokra az országokra, amelyek hasonlóképpen tesznek), és érettek lesznek az ítéletre. A mágikus gyakorlatok elterjedése tönkre fogja tenni a jólétet és a szociális együttélést (vö. többek között 5Móz 28kk).

A valódi keresztyéneknek a Harry Potter regények, valamint minden ehhez hasonló könyv olvasását hitbeli- és lelkiismereti okokból határozottan el kell utasítaniuk. A nyilvános iskolák oktatásában az ilyen kötelező olvasmányok a nevelés elvetendő és alkotmányellenes formái. A mágia és a varázslás nem csupán fantáziálás vagy egyfajta beképzelés, hanem egy valóságosan létező vallásos rendszer (vö. ehhez a német és angol nyelvterület megfelelő boszorkányirodalmát). A varázslás és a boszorkányság nemcsak a keresztyén hitbe és Isten Igéjébe ütközik; rend-

kívül károsak a testi, lelki és szellemi jó közérzetre is. A legrosszabb esetben a mágiába és a boszorkányságba való belebonyolódás megszállottságot okozhat, és korai halálhoz vezethet.

6. A *média* (sajnos részben az ún. „keresztyén” média is) „lelkesedik” (mint mindig) a Harry Potter regények műfaji sokszínűségétől anélkül, hogy megkérdeznék, hol, mikor és hogyan szerezte ezeket a képességeket a regény szerzője. Éppoly kevéssé kérdeznék rá arra, hogyan lehet ilyen rövid idő alatt ilyen sok, nagy kiterjedésű regényt írni és kiadni. Figyelmen kívül marad az az utalás is, hogy a Harry Potter alap gondolatát az író egy villámlásszerű vízió által nyerte egy vonatutazás során (vö. Reader’s Digest 2000. október). Az ezoterikus tanokkal kapcsolatban sok száz könyv van, amelyek megmutatják az olvasóknak, hogyan nyerhetnek az intuíció útján szemléletes víziókat és gondolati inspirációkat szellemi lényektől és szellemi vezetőktől. Elhallgatják azt is, hogy a Harry Potter regények esetében rendkívül rossz és unalmas olvasmányokról van szó, amelyek sikerüket egyes-egyedül a széles körben elterjedt „mágia szellemének” köszönhetik.

7. A mágia, a boszorkányság és a varázslás terjedése nem ok a boszorkányok, mágusok és varázslók *üldözésére*, vagy akár megölésére, ahogy ez a középkorban történt. E téren a középkori egyház messze túllőtt a célon, amikor ártatlan asszonyokat könnyelműen boszorkánysággal vádoltak meg, és máglyán elégettek. Az ószövetségi parancs a boszorkányok (varázsló asszonyok) megölésére (2Móz 22,17) nem érvényes az Újszövetség idejére (vö. Hegyi beszéd). A (beismert) boszorkányok üldözése, kínzása és megégetése egyértelműen vét a keresztyén hit és Isten Igéje ellen. Másrészt azonban az okkult és mágikus gyakorlatok egyértelműen beleütköznek Isten akaratába (5Móz 18,19kk; Jel 21,8; 22,15).

Egyébként, a valódi hívőknek, akik Istennek igazi gyermekei, nem kell félniük a harmadik oldalról jövő mágikus

támadásoktól, mert Isten védelme alatt állnak, miközben a hitetleneknek, akik a mágikus erők célpontjai, egyre gyakrabban kell azzal számolniuk, hogy komoly kárt okoznak nekik. „Megmagyarázhatatlan” szerencsétlenségek, balesetek, sorscsapások, betegségek és halálesetek fenyegetik őket – s ezt nemcsak a Harry Potter olvasmányok tanítják! Éppen ilyen rossz a Harry Potter pedagógia által szított gyűlölet a nem varázslók ellen és a hívő keresztyének várható hátrányos megkülönböztetése és üldözése.

8. A könyv szerzője, aki interjúkban utal a mágiával és a sátánizmussal kapcsolatos bizonyos szimpátiákra, óv attól, hogy könyveit elsős vagy másodikos gyerekek kezébe adják, mert ők a varázslás világának sötét oldalait még nem tudnák elviselni. A német édesanyák viszont kevésbé aggódnak a gyermekeikért. Megveszik a drága Harry Potter könyveket, és még fel is olvassák nekik ahelyett, hogy határozottan óvnák őket ezektől az olvasmányoktól, amelyek a keresztyén-biblikus szemlélet szerint Isten parancsolatainak durva megsértését jelentik, méghozzá mind az Isten szeretetének, mind pedig a felebarát szeretetének parancsolata ellen. Azok az anyák, akik gyermekeiket „szerezteljesen” bevezetik a mágia világába, semmi jót nem tesznek velük, hanem kiszámíthatatlan kárt okoznak nekik. A keresztyéneknek azonban kötelességük, hogy szeressék gyermekeiket, és óvják meg a káros hatásoktól!

Felesleges megemlíteni, hogy a Harry Potter és más hasonló könyvek egyetlen keresztyén házba és egyetlen keresztyén könyvkereskedésbe sem valók.

Isten Igéje figyelmeztet bennünket: *„Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroslán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: álljatok ellene a hitben szilárdan...!”* (1Pt 5,8).

Idegen szavak és kifejezések

- amulett** = bűvös erejű tárgy
animális magnetizmus = elemi mágneses jelenség
animizmus = az az ősi vallási elképzelés, amely szerint minden tárgynak megvan a maga lelke, szelleme; ezekre mágikus úton hatni lehet, és ezek is képesek az ember és a természet életére befolyást gyakorolni
asztrológia = csillagjóslás
asztronómia = csillagászat
Brahma, Brahman = a hindu hármasság (Brahma, Visnu, Siva) első személye, a teremtő világlélek
dialektika = vitatkozásban való ügyesség
evolucionizmus = megszakítatlan fejlődést valló elmélet
fluid = cseppfolyós, folyékony
Gaia = a Föld istennője a görög mitológiában
guru = indiai vallási vezető
hipnózis = az öntudat és az önálló akarat részleges v. teljes hiányával járó állapot
immanens = benne rejlő
intuíció = ösztönös megérzés
invázió = katonai előzőnlés
jóga = indiai eredetű tan, amely szerint az ember testének urává válhat
karma = a hinduizmusnak az a tétele, hogy az élőlények sorsát a megelőző élet(eik)ben elkövetett tetteik határozzák meg
konstelláció = a dolgok állása
konzekvencia = következmény
lemur = hazajáró lélek, kísértet
mágikus = bűvös, varázslatos
mahatma = kimagasló tiszteletben álló személy Indiában
mandala = buddhista és hinduista szertartásokban meditációhoz használt sematikus világábrázolás
mantra = indiai igézés, ráolvasás
mezmerizmus (v. mesmerizmus) = az élő szervezet mágneses kisugárzásának téves elméletén alapuló gyógyító eljárás
naturalista monizmus = ösztönösen egyetlen alapelve visszavezető filozófiai elmélet
para = előtagként jelöl
paranormális = természetes úton nem magyarázható
pszichoszomatikus = lelki alakra visszamenő
sámánok = varázsló papok
spirituális = lelki vezető, szellemi, lelki
szubsztancia = minden létező legbensőbb lényege
szugesztio = befolyásolás
tantra = hinduizmus és buddhizmus titkos, mágikus szent könyvei
transzcendentális meditáció = a tapasztalattól független létező elmélkedés
univerzum = világmindenség
zen = a buddhizmus japán ága

Az ezoterikus tan, mint segítség az életben?

Az ezoterikus tan a titkos dolgokról való tanítás. Sok ember azt reméli, hogy a mágia, a varázslás, a horoszkópok és a sokféle spiritiszta gyakorlat az életben segítséget, egészséget, tudást és hatalmat fog adni neki.

Ez a könyv leleplezi azt, ami valójában ezek mögött a dolgok mögött rejtőzik. Sürgősen szükséges ez a felvilágosítás, amely egyben az utat is megmutatja minden megkötözöttnek, hogy miként szabadulhat meg!

A kötet végén Prof Dr. Reinhard Franzke cikke olvasható Harry Potterről.

***

EVANGÉLIUMI KIADÓ

